

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

לפני השופט יניב הלר

תובע

נווה מלכי
ע"י ב"כ עוה"ד אלעד אורבך

נגד

נתבעים

1. סיגל אחיטוב
2. עמוס חלפון
ע"י ב"כ עוה"ד אלעד פלג

פסק דין

כללי

- א. מונחת לפניי תביעת לשון הרע אשר הגיש בעל חוות דגים נגד זוג מגדלי דגי נוי. התביעה הוגשה בעקבות פרסומים שביצעו הנתבעים ברשתות חברתיות, בקבוצות ואטסאפ ובכתבת טלוויזיה, שעסקה בין השאר בו.
- ב. התובע עותר לפיצוי כספי ולפרסום התנצלות והבהרה.
- ג. עיקרו של פסק הדין יוקדש לדיון עובדתי ומשפטי בטענות ההגנה שהעלו הנתבעים. החלק האחרון של הדיון יעסוק בשאלה האם רשאי בית המשפט לחייב מפרסם לשון הרע בפרסום של "תיקון", במקום שבו לא פסק לטובת התובע כל סעד אחר.

הצדדים

1. התובע **נווה מלכי** הוא בעל חוות הדגים "חוות הדג המעופף" במושב פתחיה.
2. הנתבעים, בני הזוג **עמוס חלפון וסיגל אחיטוב**, מנהלים יחדיו עסק להקמת אקווריומים ובריכות דגי נוי בביתם.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

הרקע לתביעה על פי כתב התביעה

3. בחודש מרץ 2021 נענה נווה לבקשת רשות הטבע והגנים בישראל (להלן: "הרט"ג"), והסכים כי חוות הדגים שלו תשמש כבית מחסה זמני לדגי נוי אשר הוחרמו על ידי הרט"ג.

נווה הדגיש בכתב התביעה כי לא קיבל כל תשלום עבור הקמת בית המחסה. הוא נשא באופן עצמאי בכל העלויות, כולל שכירות, חשמל, מים, מזון לדגים וכל הנדרש לטיפולם, תוך התנדבות מלאה.

4. בחודשים מרץ-אפריל 2021, פקחי הרט"ג תפסו עשרות דגי טריגון שהוחזקו ללא היתר בביתם של עמוס וסיגל בקיסריה. הדגים הוחרמו בהתאם לצו והועברו למשמורת זמנית בבית המחסה של נווה.

5. דגי טריגון (המכונים גם "טריגונים") הם דגים שאסורים לגידול וסחר ללא היתר בהתאם לסעיף 33 לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998, ולהכרזה עליהם כעל "ערך טבע מוגן".

6. על פי כתב התביעה, דגי הטריגון המוחרמים הועברו לנווה בשני מועדים שונים. נטען שבאחד המועדים עמוס רדף ברכבו אחר הפקחים עד לבית המחסה. נציגי הרט"ג ומדינת ישראל נאלצו להזעיק משטרה על מנת להגן על בית המחסה מפני התנהגותו הזועמת של עמוס (עמוס מצדו הכחיש שכך היה).

7. נווה טען בכתב התביעה כי עמוס וסיגל פתחו במסע הכפשות נגדו ונגד חוות הדגים שלו. הם האשימו אותו באינטרנט ובקבוצות ואטסאפ שונות בשחיתות, תוך שטענו שמתנהלת נגדו חקירה ביחידת להב 433, ושגם הגישו נגדו תלונה לוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין (בתקופה שבה התמחה במשפטים). בפרסומים אלו, כינו עמוס וסיגל את נווה בכינויי גנאי כמו "עברייני", "קרטלי", "שוק שחור", "סוחר טריגונים ידוע", "חמדן ותאב בצע", "סוחר פח", "גנב", "בריון בשקלי", "פושעי", "מלשיני", "עו"ד עברייני", "מכוערי", "מפוקפק", "משת"פ", "חרא", "פשע מאורגן", "סוחר חמדן", "אדם מושחת". טענו שהוא חלק מ"פרשיית שחיתות", שהוא מנצל את קשרי "אשתו שעובדת ברט"ג", שהוא שותף ל"עושקים", "גוזלים", "סוחרים עבריינים", "נוכלים". עוד כתבו ש"הסוחרים החמדנים מקבלים סחורה ששווה מאות אלפי שקלים וכל המעורבים מתכוננים להתחלק בשלל. סוחרי הרט"ג לא יסתכנו בחינם...". בפרסומים אלו, קראו עמוס וסיגל להחרים את נווה ואת חוות הדגים שלו, ואף להוציא את נווה מקהילת חובבי הדגים.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

8. לטענת נווה, עמוס וסיגל לא הסתפקו בפרסומים בפייסבוק ובקבוצות הוואטסאפ. הם אף התראיינו לכתבה מגמתית בערוץ 13 ופנו לאתרי המרשתת "וואלה", "פוסטה", "חדשות קיסריה" ו"סיפור", תוך תשלום תמורת פרסום כתבות המכפישות את נווה.
9. ביום 01.07.2021 שלח בא כוחו של נווה מכתב התראה לעמוס, שבו דרש ממנו לפרסם התנצלות פומבית תוך 48 שעות ולשלם לנווה פיצוי בסך 50,000 ש"ח באופן מיידי (נספח 16 עמ' 113 לנספחי תצהיר התובע). המכתב לא נענה לגופו (נספח 16, עמ' 115 לנספחי תצהיר התובע).
10. ביום 11.11.2021 שלח בא כוחו של נווה מכתב נוסף לסיגל (הנתבעת 2), ובו דרש את הפסקת הפרסומים וכן פרסום הכחשה והתנצלות פומביים (עמ' 111 לנספחי תצהיר התובע (נספח 16)). גם דרישה זו סורבה (עמ' 112 לנספחי תצהירו של התובע (נספח 16)).
11. נווה העמיד את תביעתו על סך של 727,887 ₪.

הפרסומים

12. כתב התביעה מפנה לפרסומים רבים אשר נוגעים להתנהלותו של נווה בניהול החווה שבבעלותו. בפרסומים אלה מיוחסת לנווה התנהגות מושחתת, העולה כדי מעשים לא כשרים ואף פליליים הכוללים סחר פסול בטריגונים וכן שיתוף פעולה פסול בינו לבין נציגי הרט"ג, באמצעות אשתו, שנטען כי היא עובדת ברט"ג והיא ש"סידרה" לו את ההיתר, וכן עשיית "קרטל" להשתלטות על גידול טריגונים ולסחר בהם.
13. לטענת נווה, נוכח היקף הפרסומים הגדול והרחב, באתרי מרשתת רבים ובקבוצות החברתיות, לא עלה בידו לאמוד את מספרם של הפרסומים אך מדובר ב"מספר פרסומים עצום, העולה על 100 פרסומים שונים" (סעיף 39 לתצהירו של נווה).
14. למעשה, כל הפרסומים מהדהדים טענות שהועלו בכתבה ששודרה ביום 26.12.2021 במהדורה המרכזית של ערוץ 13, ובה תוארו טענותיהם של עמוס וסיגל על הנזק, האישי והבריאותי שנגרם להם עם החרמת דגי הטריגון שהיו בידם, והועלו – בין השאר, אך בפירוט – טענות ברורות כנגד נווה, על כך שהוא עצמו ניסה לקנות דגי טריגון מעמוס; שהחווה שלו סוחרת בטריגונים; ושסמוך אחר סירובו של עמוס למכור לו דגי טריגון נערכה "פשיטה" של רט"ג על ביתם של עמוס וסיגל, והוחרמו דגים יקרי ערך. עוד האשמות

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 21-09-44554 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

שהועלו במפורש היא באחריות נווה למותם של דגים בגין החזקה לקויה בחווה, וכן לאיומים מצד בא כוחו של נווה, עו"ד אורבך.

15. בהקשר זה אציין כי עו"ד אורבך לא בחר להצטרף כתובע בהליך זה, וכן כי התביעה לא הוגשה כנגד האחראים לתוכן הכתבה, גוף השידור עצמו, ערוץ 13, או כל גורם אחר שהיה קשור לפרסומה של הכתבה.

16. הכתבה זמינה גם בעת כתיבת שורות אלה בקישור הבא: [כיצד מתו עשרות דגים נדירים שהוחרמו והוחזקו בידי רשות הטבע והגנים? | חדשות 13 \(13tv.co.il\)](#)

17. אציין כי מעיון בפרסומים שצורפו לכתב התביעה עולה כי נווה עצמו הוא רק חלק מ"מכלול שלם" שאליה מופנות ביקורותיהם של עמוס וסיגל. לפי פרסומיהם של עמוס וסיגל, קיימת קנוניה בין גורמים שונים של המדינה, בדגש על הרט"ג. גורמים אלה פועלים, מצד אחד, להחרמת דגים ממחזיקים בהם, ומצד שני – מעבירים את הדגים למשמורת בידי גורמים הסוחרים בהם. עמוס וסיגל טענו שוב ושוב כי התנהלות המדינה לקתה בפגמים חמורים, עד לשחיתות ממש, ונווה הואשם על ידי השניים כמי שהוא אחד המעורבים בפרשה הכוללת.

תמצית טענותיו של נווה

18. לטענת נווה, הפרסומים שפורסמו על ידי עמוס וסיגל אינם מכילים ולו שמץ של אמת. פרסומים אלה פורסמו מתוך כוונה לפגוע בו ובשמו הטוב, תוך גרימת נזק לעסקו, ללא כל הצדקה או הגנה משפטית.

19. לדבריו, לא היה לו כל שיתוף פעולה פסול עם נציגי הרט"ג, אשתו לא סידרה לו דבר בעניין היתר אחזקת הדגים, הוא לא קיבל תשלום עבור אחזקתם ועשה זאת בהתנדבות, הוא לא סחר בטריגונים, הוא לא היה שותף ליצירת קרטל, הוא לא הלשין על עמוס לרט"ג, הוא החזיק את הדגים בתנאים ראויים ולא גרם למותם בכוונה, וכן הוא לא איים על הנתבעים כלל.

תמצית טענותיהם של עמוס וסיגל

20. מנגד, עמוס וסיגל טענו כי מדובר בתביעה שמטרתה להשתיק אותם ולמנוע מהם לבקר באופן לגיטימי את תפקודו של נווה בניהול חוות הדגים שבבעלותו, וכן את התפקיד שקיבל

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

מהמדינה בנוגע לשמירה על הדגים. לטענתם, על בית המשפט לפסול תביעות מסוג זה, שכן הן פוגעות בחופש הביטוי וביכולת הציבורית לבקר את פעולותיהם של גורמים ציבוריים.

21. עמוס וסיגל טוענים כי בא כוחו של נווה, עו"ד אלעד אורבך, הוא שותפו העסקי. לדבריהם עו"ד אורבך עצמו פנה מספר פעמים בבקשות לרכישת דגי טריגון, אך הם סירבו לפנייתו. עוד טוענים השניים שגם נווה עצמו גילה עניין ברכישת דגי הטריגון של עמוס. עמוס סירב למכור לו, תוך הדגשה שאינו מעוניין למכור "לסוחרים".

22. נטען כי לאחר הסירוב לאותן הפניות התרחשה "באורח פלא" "הפלישה", כלשון ההגנה, של נציגי הרט"ג אשר החרימו מהם את אותם דגי טריגון.

23. עוד טענו עמוס וסיגל כי לא הייתה להם כל כוונה לפגוע בשמו של נווה ובעסקו, וכי הם בדקו כראוי את הדברים בטרם הפרסומים, ובין השאר: שכרו חוקר פרטי שיבדוק שאשתו של נווה אכן עובדת ברט"ג; שלחו שליח לרכוש טריגונים מהחווה של נווה; סיגל עצמה הגיעה לחווה והתעניינה ברכישת טריגונים; הם נסמכו על מידע שקיבלו מאחרים, וכלל הראיות שבידם מוכיחות את נכונות הפרסומים.

24. עמוס וסיגל טענו שפרסומים אינם מהווים לשון הרע, וכי בכל מקרה הם חוסים תחת ההגנות שבחוק, שכן הדברים שפורסמו הם אמת ונכתבו בתום לב, וכהבעת דעה ביקורתית לגיטימית על תפקיד ציבורי שמבצע נווה.

25. עוד טענו השניים כי חלה עליהם חובה מוסרית וחברתית לפרסם את הדברים, וקיים אינטרס ציבורי בפרסום.

26. עמוס וסיגל טוענים כי לא מימנו פרסום בערוצי התקשורת השונים, וכי נווה נמנע מלתבוע את אותם ערוצי תקשורת שבהם פורסמו דבריהם. לשיטתם של עמוס וסיגל, נווה תבע רק אותם על מנת להלך עליהם אימים תוך רדיפה אישית ובצורה פסולה.

27. השניים טוענים עוד כי הגיעה לידיהם הקלטה ובה נשמע עו"ד אורבך מאיים על מנהל עמוד פייסבוק העוסק בגידול דגים, כי אם הוא לא יחסום את עמוס מהקבוצה ויגרום לו להפסיק את הפרסומים, עו"ד אורבך "יאלץ להשתמש בכוח". כן איים לטענתם עו"ד אורבך באותה שיחה בשמו של נווה כי הוא יכול לנתק את החשמל בחווה, ולהביא למות הדגים, כך שהוא "עושה טובה" לעמוס וסיגל שהוא נמנע מכך (תמלול ההקלטה הוגש כנספח ה לתצהיר של סיגל).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

28. וגם בעניין זה – זמן קצר לאחר השיחה המוקלטת "התגשם האיום" וחלק ניכר מהדגים
אכן מתו מהפסקת חשמל בחווה.

עמוס וסיגל סבורים כי לא היה מדובר ב"יד המקרה", ומדובר בהפסקת חשמל מכוונת
שמטרתה להזהיר אותם, ולהשתיקם.

29. ומכיוון שהזכרתי את ההקלטה, אבהיר כבר כעת לעניין תמלול ההקלטה הנזכרת כי לאור
העובדה שלא הוגש לתיק תצהיר מטעמו של עורך ההקלטה (אדם ששמו רפי דעדוש) והוא
לא זומן לעדות, ולאחר שב"כ נווה הגיש בקשה להוציא את התמלול מתיק בית המשפט
(בקשה מיום 17.01.2023), הוסכם ביום 25.01.2023 כי התמלול יישאר בתיק תוך שעו"ד
אורבך מצהיר על הסכמתו כי: "אותה תכתובת [=תמלול השיחה]... לא תוכל להיות מוגשת
לצורך הוכחת האמור בה אלא רק כאסמכתה לכך שזה מה שראה הנתבע 2 [עמוס] ושכנע
אותו באמיתות טענותיו...".

30. עוד אבהיר כי במסגרת חקירתו של עו"ד אורבך לפניי ביום 18.06.2023 נשמע באולם חלק
מההקלטה, ועו"ד אורבך נשאל על שיחה זו שאלות. התשובות שענה עו"ד אורבך בוודאי
מהוות חלק מעדותו.

מהלך הדיון

31. בהתאם להוראותיו של חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון
הרע"), והפסיקה הנלווית (למשל: ע"א 751/10 פלוני נ' דיין אורבך (8.2.2012)), על התובע
להוכיח תחילה קיומם של "לשון הרע" ו"פרסום" כהגדרתם בחוק. אם עבר התובע שלב
זה, מוטל על הנתבע להוכיח את קיומן של ההגנות הקבועות בחוק (בענייננו – טענת אמת
הפרסום והעניין הציבורי, וטענת תום הלב).

שלב א': קיומם של "לשון הרע" ו"פרסום"

הביטויים המהווים לשון הרע מתוך הפרסומים

32. מדובר בפרסומים רבים, חוזרים ונשנים, הן של סיגל והן של עמוס – אין חולק כי אכן
פורסמו, וכי יסוד ה"פרסום" קיים.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

33. התובעים לא "מספרו" את הפרסומים אחד לאחד, אולם קריאתם במסגרות המפורטות שבהן הופיעו מגלה כי עולות מהן, שוב ושוב, הטענות הבאות, שאותן מצאתי כדברי "לשון הרע":

- א. נווה חפץ בדגי הטריגון של עמוס וסיגל וכשלא קיבל את מבוקשו, השפיע על פשיטת רט"ג שהביאה להחרמת הטריגונים.
- ב. נווה שיתף פעולה עם נציגי הרט"ג בצורה מושחתת באמצעות אשתו, עובדת רט"ג, על מנת לקבל היתר מיוחד לאחזקת טריגונים בחווה שבבעלותו.
- ג. נווה קיבל תשלום עבור אחזקת הטריגונים בבית המחסה, כך שהיה לו רווח מההחרמה ומההשגחה.
- ד. נווה סחר בעצמו בטריגונים בצורה אסורה ובניגוד לחוק.
- ה. נווה החזיק דגים בתנאים לא נאותים בחוות הדג המעופף, והוא האחראי להמתתם של הטריגונים שנתפסו אצל עמוס.
- ו. נווה (יחד עם בא כוחו עו"ד אורבך, שאינו תובע) פועל בדרכים לא כשרות, לרבות של איומים, על מנת להשתיק את עמוס וסיגל.
- ז. המעורבים, ובתוכם נווה, היו חלק מ"קרטל". בעקבות תלונה למשטרה מתנהלת בעניין חקירה ביחידת להב 433 במשטרה, ותלונה נוספת מתבררת בוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין.

34. מסקנות אלו, העולות ישירות מרצף הפרסומים, מייחסות לנווה פעולות ותכונות שעשויות להפוך אותו מטרה לבוז וללעג, ולפגוע בו באופן הנופל לקטגוריות המנויות בסעיף 1 לחוק, המגדיר "לשון הרע", בין השאר, כדבר שפרסומו עלול להשפיל אדם בעיני הבריות, לעשותו מטרה לבוז או ללעג, לבזותו או לפגוע בעסקו ובמשלח ידו.

35. אציין כי לקללות וביטויי גנאי שהופיעו בפרסומיהם של עמוס וסיגל, לא אתייחס כלשון הרע עצמאי, אלא כאל הקצנה בוטה לטענות שהועלו בפרסומים. בתי המשפט אינם נוטים לחייב בנקל פיצוי בגין ביטויי גנאי כשלעצמם, או שהם פוסקים בגינם פיצויים על הרף הסמלי בלבד (ראו: רע"א 10520/03 בן-גביר נ' דנקנר (19.11.2006), שם נפסק לבסוף פיצוי של שקל אחד על קללות בוטות; וראו רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' זוהר (30.05.2023), שם פטר בית המשפט מפיצוי בגין ביטויי אף שהגדירו "גבולי, סר-טעם ומוקצן").

36. מנגד גם לא מצאתי לקבל את עמדתם של עמוס וסיגל ולפיה נווה לא דייק בטענותיו בדבר שיתוף הפעולה השלילי אשר יוחס לו עם נציגי הרט"ג (סעיף 60 לסיכומי הנתבעים).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

לטעמי, די בכך שנווה הואשם שקיבל את ההיתר המיוחד לאחזקת הדגים בחוות הדג המעופף בזכות אשתו העובדת ברט"ג, על מנת שהקורא יבין שלא מדובר ב"שיתוף פעולה" עם הרט"ג בפן החיובי של המילה, ובפרט כשברור שבהקשר הכללי לעמוס וסיגל טענות רבות, הן כלפי נווה, הן כלפי הרט"ג והן כלפי הקשר בין השניים המוצג כקשר בעל מאפיינים שליליים ומושחתים.

שלב ב': ההגנות הנטענות – אמת הפרסום ותום לב

37. אחר שהגעתי למסקנה זו אעבור לטענות ההגנה שהעלו עמוס וסיגל ובמרכזן, שתי טענות ההגנה המרכזיות בחוק איסור לשון הרע: טענת אמת הפרסום (סעיף 14 לחוק) וטענת תום הלב (סעיף 15 לחוק).
לצורך כך אדרש לראיות הצדדים, כאשר נטל ההוכחה בנושא, כקבוע בחוק, רובץ על כתפי הצד הנתבע – עמוס וסיגל.

ראיות הצדדים

38. בהתאם להוראות סעיף 18 לחוק (והפסיקה ברע"א 1379/14 רוטר נ' מקור ראשון המאוחד (הצופה) בע"מ (25.08.2014)), החלו הנתבעים בהבאת ראיותיהם להוכחת ההגנות, ולאחר מכן הביא התובע ראיותיו, כדלקמן.

39. מטעם הנתבעים העידו הנתבעים עמוס וסיגל עצמם, וכן העידו העדים הבאים:

- א. **שמוליק בלאיש** – יבואן דגי נוי, שהעיד כי נווה ניסה למכור לו טריגונים וכי קיבל איומים על חיי בנו בטלפון שלא להעיד במשפט;
- ב. **יואב טריגאלו** – רואה חשבון ומנהל קבוצת "סטינגר ישראל" בפייסבוק בעבר שהעיד כי נווה אמר לו שקיבל את ההיתר לטריגונים בזכות אשתו שעובדת ברט"ג וכי רט"ג לא באו לבדוק את החווה בזכותה, וגם העיד כי קיבל איומים;
- ג. **רועי קראדי** – מגדל דגי נוי שהעיד שרכש מהחווה של נווה דג טריגון בסכום של 3,500 ש"ח ולא קיבל קבלה מעובד בחווה ששמו דוד;
- ד. כן העיד מטעם הנתבעים **אלי עובד** – אף הוא חובב דגים שהעיד על השותפות העסקית בין נווה לבין עו"ד אלעד אורבך בחווה, ועל טענות להתנהלותם של השניים.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

40. מטעמו של נווה העיד נווה עצמו, וכן העיד בא כוחו – עו"ד אלעד אורבך, אשר זומן על ידי עמוס וסיגל, אולם בהיותו "מזוהה" עם נווה (כלשון הפסיקה ברע"א 7143/21 בוריס נ' קרטין (04.12.2022)), נחקר עו"ד אורבך בחקירה נגדית על ידי ב"כ עמוס וסיגל.

עדותו של עמוס

41. עמוס העיד כי פרסומיו נבעו מ"זעקה אישית" על הסבל שנגרם לו כתוצאה מהחרמת הדגים שגידל בביתו. הוא הדגיש את אמונתו באמיתות דבריו בנוגע לנווה וגורמים נוספים שהיו מעורבים בהחרמה. כפי שאמר: "אני פה צעקתי חמס על מעשה שהיה לי לא ראיתי לנגד עיני לפגוע בו, דיברתי על הפגיעה בי וראיתי מי האנשים שעמדו מולי, ועל זה דיברתי, על הפגיעה בי כל הזמן" (עמ' 55 שו' 5-7). "אני אמרתי, אני צעקתי את הכאב שלי... ואני הייתי ממשיך עד היום לצעוק את הצעקה שלי על הכאב שלי על מה שנעשה לי" (עמ' 56 שו' 26, 21). "אני רציתי, רציתי את הדגים שלי בחזרה, בגלל זה צעקתי" (עמ' 57 שו' 8).

42. עוד הבהיר עמוס כי טרם הפרסום לגבי הסחר בדגי הטריגון בחווה של נווה, כי הוא בדק את העובדות בכמה דרכים: הוא שכר חוקר פרטי שיברר שהדברים שמסר לו יואב טריגאלו לגבי עבודת אשתו של נווה ברט"ג נכונים; הוא שלח את סיגל לחווה 3 פעמים כדי להתעניין ברכישת דגי טריגון ולבדוק באיזה תנאים נמצאים הדגים; בנוסף הוא שלח גם את העד רועי קראדי לרכוש מהחווה דג טריגון. וכלשונו: "שאלת אותי למה אני אומר שהוא כן סוחר... הוא כן סוחר כי קניתי ממנו דגים. שלחתי את אשתי אליו..." (עמ' 7 שו' 23-24)... "קנינו, קנינו ממנו" (עמ' 48 שו' 39).

43. עמוס הפנה להודעות ואטסאפ בינו לבין נווה ועו"ד אורבך, שמהן עולה כי גם נווה וגם עו"ד אורבך אכן פנו אליו מספר פעמים וניסו לקנות ממנו את דגי הטריגון שהוא גידל בביתו, ועמוס לא היה מעוניין למכור להם (ההודעות צורפו כנספח ח, עמודים 57-64 לתצהירו של עמוס).

44. עמוס הבהיר כי הוא לא רצה מראש "להיכנס לקונפליקט" עם עו"ד אורבך, כי הבין שיש לו "שותף אויב" בדמות נווה. לכן כתב לו מחיר דגים מופקעים על מנת שלא ירצה לקנות, אך לבסוף, אחר שאורבך המשיך להתעניין בקנייה כתב לו שאינו מעוניין למכור (עמ' 10 שו' 12-20); לנווה כתב במפורש לגבי דגי הטריגון "לא חשבתי בכלל למכור לסוחרים" וזה אחרי שכתב לו נווה במפורש: "המחירון ששלחת לאלעד זה מחירון ללקוח פרטי... זה לא מחירון של סוחר. לא הצלחתי להבין בכמה אנחנו (הכוונה לאלעד ונווה יחדיו) קונים" (נספח ח, עמ' 61 לנספחי תצהירו של עמוס).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

45. לדבריו, זמן קצר לאחר מכן החרימה הרט"ג את דגי הטריגון שלו.
46. כעולה מהחומר שהוגש לתיק (נספח י לכתב ההגנה), זמן קצר טרם החרמת הדגים, עמוס הוציא את נווה מקבוצת חובבי דגים. בתגובה כתב לו נווה:

"בוקר טוב, עמוס יק(י)רי האם עשיתי לך משהו?

א. אתה מסנן ולעולם לא עונה לי.

ב. העפתם אותי מהקבוצה.

במקום להתעלם בוא תגייד לי מה לא בסדר".

עמוס ענה:

"בוקר טוב. מעדיף להתעלם".

ונווה השיב:

"קיבלתי. רק בריאות אושר הצלחה ופרנסה"...

47. עמוס מסר כי רק מאוחר יותר הוא הבין מיואב טריגאלו שהדגים שהוחרמו ממנו הועברו לחווה של נווה. אחר שהחל לפרסם ולזעוק את זעקתו על העוול שנעשה לו, הגיע אליו הביתה "ב-12 בלילה" אדם שזיהה כ"עברייך" ודרש ממנו "להפסיק לדבר", תוך הבטחה שידאג שנווה יחזיר לו את הדגים (עמ' 29 שו' 15-16).

48. כשנשאל עמוס לגבי הפרסום על שיתוף הפעולה מול הרט"ג ועל הסיוע של אשתו של נווה בקבלת היתר לאחזקת דגי הטריגון, השיב: "לא אמרתי שהיא הקשר ומהות השחיתות. אמרתי שהיא סייעה לו לפי דבריו, מה שאומר טריגאלו" (עמ' 43 שו' 1-2). ובהמשך: "שלחתי חוקר, ובאמת היא כן עובדת שם" (עמ' 43 שו' 4) ... "טריגאלו הראה לי את ההתכתבות שלו עם נווה, נווה אומר את זה" (עמ' 43 שו' 21).

49. בהמשך הדברים אתייחס לעדותו של יואב טריגאלו, שאישר כי הוא מקור המידע של עמוס, וכי מידע זה קיבל ישירות מנווה עצמו.

50. כשנשאל עמוס מה היה האינטרס הציבורי שלו לפרסם השיב (בהתרגשות): "שלא ייפלו, שלא יפלו אנשים" (עמ' 56 שו' 38).

51. בהתייחס לפרסום המילה "גנב" מסר עמוס כי העד אלי עובד (שגם לעניינו אתייחס בהמשך) "זה דוגמה אחת שהבאתי מיני רבות". לדבריו, מהמידע שמסר אלי "מוכח שהם גנבים" (עמ' 59 שו' 14-19). לגבי המילה "שקרן" הבהיר כי המילה יוחסה לפקח בשם רועי

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

- גלעד וכלל לא לנווה. בהתייחס למילה "קרטל" מסר עמוס כי לא ייחס טענותיו בנושא לנווה דווקא אלא לכל המעורבים במעשים לא כשרים ברט"ג (עמ' 24, 26-31).
52. כשנשאל עמוס בחקירתו החוזרת האם האמין שנווה "הלשין" לרט"ג מסר: "אני מאמין, אני בטוח, אני מוכן ללכת אני לפוליגרף ושיבוא גם הוא" (עמ' 61 שוי 13-17). כשנשאל האם האמין בכך בעת הפרסומים השיב: "מאמין, והאמנתי בטח, האמנתי בכל דבר... כן, כן ועוד היה לי הרבה חומר ואני מצטער שהוא לא מופיע פה" (עמ' 61 שוי 13-26).
53. כשנשאל האם האמין שנווה המית את הדגים מסר עמוס: "אני מאמין שיותר ממה שהוא המית אותם הוא גם מכר, סחר בהם, יש לכל הדברים האלה הוכחות לכל הדברים האלה" (עמ' 62 שוי 1-2).
54. עמוס וסיגל פרסמו כי נווה מרוויח כסף מן המשמורת על הדגים. טענה זו לא הוכחה אומנם, כאשר מעדותו של נווה עצמו עלה כי הוא אכן דרש מהרט"ג תשלום כספי בסך 4,000 ₪ עבור "החזר הוצאות" (עמ' 133, שוי 4).
55. אלא, שעמוס חשד כי נווה מפיק רווח משמעויות יותר, כשהוא יכול ליטול לידיו דגים שנולדו במהלך השהות בחווה שלו, כך שבעצם גם אם לא קיבל נווה כסף באופן ישיר מהרט"ג, דגי הטריגון שנולדו ונשאר בחסותו של נווה שווים הון שקיבל נווה.
- לעניין זה עמוס העיד כי: "אני יודע כי תפסו אצלכם זכרים ונקבות יחד" (עמ' 13, שוי 15), ומסר כי אצלו בבית (אצל עמוס) הייתה הפרדה בין הנקבות לזכרים וכי הוא בנה מערכת גדולה כדי לגדל ולא למכור תוך "ילודה סלקטיבית" (עמ' 13, שוי 33).
56. גם במסגרת כתב ההגנה טען עמוס בסעיף 29 כי במהלך השהות של דגי הטריגון שלו בחווה של נווה, היו אמורים להיוולד עשרות אם לא מאות דגי טריגון שאותם קיבל נווה במסגרת האחזקה ושנווה יכול היה למכור אותם באין מפריע. בעניין זה, עדותו של עמוס, למצער לעניין חשדותיו מתוך נסיונו באחזקת דגי טריגון, הותירה רושם אמין.
57. עדותו של עמוס נמסרה בהתרגשות, ומתוך שכנוע פנימי. לחלק מטענותיו, ובעיקר בעניין הקשר בין הסירוב למכור דגים לנווה לפשיטת הרט"ג, ובעניין המתת הדגים במכוון, לא נמסרה בפועל אסמכתה מספקת. כן עלה כי טענותיו של עמוס עלו, בן השאר, לאחר שמצא "חיזוק" להן מדברי אחרים, וביניהם העדים שהעידו מטעמו, יחד עם סמיכות אירועים ונסיבות ששכנעה את עמוס שהפשיטה ומיתת הדגים אינן מקריות.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

עדותה של סיגל

58. סיגל הבהירה שלא הייתה לה כוונה לפגוע בשמו הטוב של נווה ולא בעסקו. לדבריה, את כל מה שכתבה כתבה: "מדום ליבי ומאמת"; "כל מה שכתבתי הוא אמת" (עמ' 88 שו' 18) ובהמשך: "הכול אמת דיברתי" (עמ' 88 שו' 18, עמ' 89 שו' 13, 2).

59. לדבריה היא כלל לא עשתה "קמפיין הכפשות" כפי שנווה טען, אלא שמדובר היה בזעקה שלה ושל עמוס. וכך העידה: "אצלנו זה היה מפעל חיים. לעמוס אין ילדים, זה הילדים שלו ואתה יודע את זה, אז אתה יודע שהדגים האלה הילדים שלו, אתה יודע את זה ממידע ראשוני. אתה יודע את (זה) ואתה הלכת לפגוע לו במקום הכי קרוב" (עמ' 76 שו' 33-35).

60. סיגל מסרה: "כשאנחנו עשינו את התהליך הזה ודיברנו מדום ליבנו שבעקבותיו גם עמוס כמעט איבד את חייו, לא באנו והמצאנו דברים, אנחנו קיבלנו השכם והערב פניות... יש לנו את הסמסים ששלחת, יש לנו את הווטסאפים המברכים של נווה, יש לנו אנשים שהתקשרו ואמרו הדגים נמצאים אצל... אני 3 פעמים הייתי בחווה של שניכם זה ראייה" (עמ' 72 שו' 14-19).

61. כך תיארה סיגל את ביקוריה בחוות הדג המעופף של נווה טרם הפרסום על מנת לבדוק את העובדות:

בפעם הראשונה הגיעה "להוכיח שהדגים שלי שם"; בפעם השנייה הגיעה לראות: "שהם בתנאי פח ראויים למוות... הוכחתי! המקום היה נראה פח בלי תרמוסטט, בלי מזגן"; ובפעם השלישית, לצורך הקלטה של שיחה עם נווה: "הייתי שם כשנווה מכר לי 30 בייבי סטינגרים [=דגי טריגון]. וגם אמר שביכולתו להזמין דגים נוספים: "[ואמר]: ... 'ותמתיני חודש וחצי כי זה ייבוא'" (עמ' 72 שו' 2-13) "בייבי סטינגרים", ויותר מזה הוא עוד מוסיף... 'אל תדאגי לגבי טריפה כי הם בייבי והם לא טורפים'" (עמ' 74 שו' 28-30).

62. כשנשאלה סיגל מדוע שלחה את רועי קראדי לרכוש דג טריגון מהחווה של נווה היא השיבה: "וידוא הריגה" (עמ' 74 שו' 35).

63. בהתייחס לתלונות שסיגל הגישה לוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין ולמשטרה, טענה סיגל שאכן היה אמת בתלונותיה.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

לדבריה, חלק מהתלונות הגישה טרם שכתבה על הגשתן וחלק מהתלונות היו עתידות להישלח והיה מדובר בלשון עתיד בפרסום: "אמרו לי שיש שני מחוזות שאני צריכה לפעול בהתאם לכתובת, הייתה שם... היה איזשהו כשל טכני גם עם השליחות, הגשתי שוב ואחר כך הגשתי פעם שלישית כי זה לא התקבל ואז זרם" (עמ' 66 שו' 21-23). סיגל צירפה תלונה שהגישה למשטרה כנספח יא לכתב ההגנה.

64. נווה מצדו הגיש אישור מטעם לשכת עורכי הדין מיום 13.12.2021 שבו נכתב: "מבדיקתנו עולה כי בוועדת האתיקה הארצית אין תלונה שמתבררת בעניינך, נכון למועד מכתבנו זה" (נספח 10 לתצהירו של נווה).

65. אף אם סיגל לא הגישה תלונה ישירה נגד נווה בלשכת עורכי הדין, או שנפלה תקלה זו או אחרת בהגעת החומר ללשכה, עולה מחומר הראיות כי היא אכן הגישה תלונה ללשכת עורכי הדין נגד עו"ד אורבך (הדבר עלה בעדות עו"ד אורבך עצמו מיום 18.06.2023, עמ' 21, שו' 34; עמ' 22, שו' 2).

66. מכל מקום לדברי סיגל בפרסום לגבי תלונה ללשכת עורכי הדין היה מדובר בלשון עתיד, כי בכוונתה להגיש עוד תלונה, כנגד נווה, ולא בלשון עבר.

67. לדברי סיגל, האתרים במרשתת שפרסמו את טענותיה פנו אליה בעצמם, ופרסמו את פרסומיהם ללא תשלום (עמ' 77 שו' 10)... "ובדיוק כפי שטענו הם מתוו" (עמ' 78 שו' 12). לדבריה "המטרה הייתה להציל את הדגים שלנו" (עמ' 77 שו' 38) ולא לפגוע בחווה של נווה.

68. עוד העידה סיגל שהיא קיבלה את ההקלטה שבה נשמע עו"ד אורבך מאיים על רפי דעדוש כי אם היא ועמוס לא יפסיקו את הפרסומים, עו"ד אורבך "ינתק לדגים את החמצן" והדגים ימותו (עמ' 87 שו' 3). לדבריה היא ועמוס קיבלו איומים נוספים: "אתה [=עו"ד אורבך] גם אמרת בחומר הראיות שלחתי לעמוס איומים שקטים או הודעות שקטות, למה התכוונת הודעות שקטות? זאת אומרת מיכאל, איציק וקנין ויואב, דדוש, שהגיעו אלי בעצם להגיד לי אם לא תסתמו את הפה הדגים ימותו, אז לא יודעת על איזה מההודעות. אתה לא הפסקת". ואכן בתמלול ההקלטה (נספח ה לתצהירה של סיגל, עמ' 8 לתמלול, שו' 10-11) נאמר על ידי עו"ד אורבך: "הם לא הבינו בטוב. לא הבינו בטוב. העברנו מסרים דרך כל מיני צדדי ג' שכדאי להם להתחיל להירגע, לא נרגעו. אני ארגיע אותם".

69. סיגל טענה שעו"ד אורבך הוא שותף עסקי של נווה בחווה. בעניין זה אציין כי בחומר הראיות הוגשו מסמכים שמהם לפחות ניתן להבין כי קיים קשר עסקי, ולא חברי בלבד, בין עו"ד אורבך ונווה. למשל: נספח א לכתב ההגנה כולל תמונות של עו"ד אורבך המוצג בדף

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

הפייסבוק של החווה ב"הכרזה מרגשת" כשותף בה, מצטלם לבוש בחולצה של החווה; וכן מתבטא בקבוצת הווטסאפ "טנגניקה ישראל" כמי שעושה "שליחות" עבור קונים, וגם דורש "טיפ"; כך גם בהתכתבויות שהוגשו מול עמוס כנספח י לכתב ההגנה.

70. לפחות כפי שהדברים מוצגים על ידי נווה ועו"ד אורבך, וכפי שהם מובנים לצופה מן הצד – אכן עולה שבין השניים יש קשר שמעבר לחברי. השניים מעורבים בכל עסקי הדגים, הכשרים יותר ופחות, והמסקנה הטבעית היא שיש כאן יותר מחברות גרידא.

71. לסיכום של עדות סיגל, הרי שזו מצטרפת לעדותו של עמוס במובן זה שהשתכנתי כי הדברים שנאמרו על ידי השניים, נאמרו מתוך שכנוע, כאב, ואמונה מלאה בכך שמדובר בדברי אמת. התרשמתי גם כי סיגל כאבה את כאבו של עמוס, שנקלע לטענת השניים למשבר בריאותי. אין בעדותה כדי להביא ראיה לכך שנווה הוא זה שעמד מאחורי החרמת דגי הטריגון או עמד מאחורי הדיווח לר"ט"ג שהביא להחרמתם. נפלו בדבריה אי דיוקים כגון לעניין "חקירה ביחידה 433", אך יש בעדותה כדי לשכנע כי, כמו עמוס, גם היא ניזונה ממידע שקיבלה, והאמינה בו באמונה שלמה.

הערה בעניין התמלול שהוגש על ידי עמוס וסיגל כנספח לכתב ההגנה

72. תמלול שיחה שבה מוקלט בין השאר נווה, ועליו הסתמכו סיגל ועמוס בהגנתם, בין השאר כדי לבסס טענות לסחר ולאחזקה לא ראוייה של הדגים, הוגש כנספח ח לכתב ההגנה.

73. אציין פרט שמצאתי להתעכב עליו בעניינו של תמלול זה. נווה הכחיש את הדברים שיוחסו לו בתמלול וטען כי מדובר בתמלול חסר, לקוי ומגמתי, שהוגש מטעם הנתבעים והגיש חוות דעת נגדית (נספח 7 לתצהירו) על מנת לסתור את הטענות נגדו. לא מצאתי בדברים ממש. המשפטים שנאמרו על ידי עמוס נאמרו למעשה מחוץ למסגרת השיחה המוקלטת בחווה, שעמוס לא נטל בה חלק. אין כל ראיה לשיבוש כלשהו.

74. עיון בחומר מעלה שההפך הוא הנכון, ודווקא נווה הוא זה שניסה לעשות מניפולציה מסוימת של תמלול מגמתי. ואבהיר: בסיכומיהם של עמוס וסיגל הצביעו השניים על כשל ברור בתמלול שהגיש נווה בחוות הדעת הנגדית מטעמו. התמלול שהגיש נווה מתחיל רק מדקה 53: 00 בעוד שמשפטים חשובים לעניינו של תיק זה, ובהם מתייחס נווה לדגים מסוג "סטינגר" ו"בייבי" (הכוונה ל"בייבי סטינגר") הופיעו כבר מדקה 41: 00 ומשום כך אינם מופיעים בחוות הדעת הנגדית שהוגשה מטעמו של נווה. ואכן, בחוות הדעת הנגדית נכתב במפורש בסעיף 5: "לבקשת מר מלכי, הבדיקה מתייחסת להקלטה מדקה 53: 00 ועד סופה". הדבר מעלה תהיות בדבר התנהלות התביעה.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 21-09-44554 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

75. לצורך העניין, גם אם נפרש את השיחה המוקלטת במלואה בין סיגל לנווה ככזו שבה אין הצעה ישירה של נווה למכור לסיגל דגי טריגון אלא רק ייעוץ באשר לאקווריום מתאים לדגים מסוג זה, שייקנו מגורם אחר, כטענת נווה, הדבר רחוק מלהיות "נקי". עצם הייעוץ והעיסוק העקיף בקניית דגים אסורים בסחר, כשמדובר במי שאמון על שמירת דגים תפוסים מסוג זה, נפלא בעיניי.

עדותו של שמוליק בלאיש

76. שמוליק, יבואן של דגי נוי, העיד כי נווה ניסה למכור לו טריגונים והפנה להתכתבויות בוואטסאפ שהוגשו לתיק ולהודעות קוליות שהוקלטו בינו לבין נווה.

77. לדבריו, נווה היה מעוניין שהוא יעביר לאדם בשם יוני הצעה למכירת טריגונים וכך מסר: "הוא שלח לי הצעה לחבר שיש לו בית גידול לקנות טריגונים, לא יודע למה הוא שלח לי. היה לנו דיאלוגים רבים לפני. היינו חברים עסקיים ובפן האישי עד הרגע שאיימו על החיים שלי והפסקתי התנהלות מלאה עם הבן אדם, נאמר לי שהדגים לא חוקיים ולכן הם לא שם ואז אמר קבל מחיר בשבילך בין 2,800-3,000 פלוס מינוס".

78. שמוליק הסביר כי יוני הוא "לקוח שלי לשעבר היה לו בית גידול לדגי נוי בהיקף גדול" (עמ' 9 שו' 30), ונווה היה מעוניין שהוא יציע לו את העסקה למכירת הטריגונים.

79. לדבריו, לאחר שהעביר את ההתכתבויות לעמוס, הוא החל לקבל איומים על חיי בנו במטרה להפחידו ועל מנת שלא יעיד במשפט וכך מסר: "בן אדם שהתקשר אליי באמצע הלילה ואמר לי שיש לך ילד יפה וחבל שיקרה לו משהו כדאי לך להוציא את השמות שלי מהפה ולא להגיד כלום במשפט וכשקורה דבר כזה, אתה מעדיף לא להיכנס לזה" (עמ' 14 שו' 12-14).

80. שמוליק מסר כי העביר לעמוס את ההתכתבויות כי הרגיש "שנעשה כאן עוול, עמוס לא ביקש ממני לשלוח, אמרתי שיש לי מסמך ובבקשה" (עמ' 10 שו' 1-2).

81. עוד העיד שמוליק כי נווה הציע למכור גם לו עצמו טריגונים: "בהמשך הוא אמר לי קבל מחיר בשבילך בין 2,500-3,000 ש"ח לגור, לא זוכר בדיוק זה היה לפני שנתיים, משם המשכנו הלאה, לא הייתי מעוניין לקנות את הדגים המחיר היה גבוה מדי והם לא חוקיים, לא ידעתי שהם לא חוקיים למסחר".

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

82. כשנשאל האם הוא רוצה להתנקם כי קיבל "כסף שחור" ו"העלים מיסים" מסר כי הוא הגיע להעיד בגלל העוול שנעשה לעמוס ושאיין לו כל עניין להתנקם במישהו.
83. לדבריו, בעבר הוא רכש מנווה 4 דגים מסוג L600, שילם לו במזומן כמה אלפי שקלים, ומעולם לא קיבל קבלה.
84. לעניין הסחר העסקי בדגי טריגון, עדותו של שמוליק תמכה בהגנה. אשר לטענות נוספות, לא זה המקום להכריע האם היו או לא היו איומים על שמוליק, עניין שאינו במוקד תיק זה. די לי כי אקבל שגם שמוליק שידר לעמוס וסיגל מסר ש"יש פה משהו חמור", במשמעות של איומים ותחושה לא כשרה בכל המתנהל סביב נושא הטריגונים, החרמתם והחזקתם, דבר המתחבר למידע ומסרים נוספים שעליהם התבססו עמוס וסיגל.

עדותו של יואב טריגאלו

85. יואב הוא רואה חשבון במקצועו ומנהל תוכן באתר אינטרנטי "אקווה" ומנהל לשעבר בדף הפייסבוק "סטינגרי ישראל".
86. יואב מסר שהוא מכיר את עמוס דרך פרסומים שלו באתר "אקווה" ורכש ממנו בעבר דגים ממינים שונים. את נווה הוא מכיר למעלה מעשור גם דרך אתר "אקווה" ובהמשך דרך קבוצות ואטסאפ שונות של דגים, והוא רכש ממנו דגים בעבר. גם את עו"ד אורבך הוא מכיר מקבוצות של מגדלי דגים.
87. לדבריו, עו"ד אורבך ונווה הם שותפים עסקיים בחווה ועו"ד אורבך מכר לו דגים בביתו השייכים לחוות הדג המעופף ואף היה עושה משלוחים של דגי החווה עד אליו הביתה.
- כשנשאל בעניין זה השיב: "עו"ד אורבך, ראשית, מכר לי דגים בבית שלו במזומן ללא קבלה, שנית הביא דגים לבית שלי במזומן בלי קבלה, שלישית היה בחנות בכנסים שערך נווה שהגעתי לכנס, כאילו הכוונה הבאתי יבוא גדול של דגים בואו תראו ומכר בקופה, מכר לי דגים, אולי שם היו קבלות, אך פעמיים אחרות בביתו ובביתי זה היה במזומן" (עמ' 22 שו' 35-36; עמ' 29 שו' 5-8).
88. יואב מסר שבאחת מהפעמים שהגיע לחווה של נווה לצורך רכישת דגים, נווה סיפר לו שהוא מוכר טריגונים (סעיף 8 לתצהירו של יואב) וכי הוא מרוויח 10% פרמיה על שיווק

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

הטריגונים לאחד המגדלים בצפון הארץ כך שעל כל מכירה של 10 דגי טריגון, נווה מקבל לידיו דג אחד של טריגון (עמ' 23 שוי 23-25). וכך העיד: "יש לו עסקה ש-10 טריגונים שהוא מוכר בשחור הוא מקבל אחד שזה 10% מהעסקה וטריגונים שווים אלפי שקלים -7,000, 5,000 ש"ח לדג אז הפשע משתלם" (עמ' 29 שוי 21-23).

89. עוד העיד יואב, כי נווה אמר לו שכבר יש בידיו 4 דגי טריגון (כלומר שהוא הצליח למכור כבר 40 דגי טריגון ושקיבל לידיו 4 דגים) וכי אשתו שעובדת ברט"ג תשיג לו היתר להחזיק בבית העסק שלו טריגונים, וכי בכוונתו לדווח לרט"ג בצורה שקרית כי ארבעת דגי הטריגון שבידיו ניתנו לו "בעל כורחו" ללא תמורה על ידי "אדם ששמע שלהחזקת דגי טריגונים נדרש היתר מיוחד" (סעיף 10 לתצהירו של יואב).

90. יואב מסר שלאחר שהצליח נווה להוציא את ההיתר המיוחד, שלח לו נווה הודעת ואטסאפ בה כתב במפורש "בינתיים קיבלתי אישור החזקה" (נספח 1 לתצהירו של יואב), ושלח לו "לב" וכן כי אנשי הרט"ג כלל לא הגיעו לחווה לבדוק את הדגים, בזכות אשתו שעובדת ברשות.

כשנשאל על כך העיד שנווה "התרברב שאשתו השיגה לו את היתר הטריגונים והתרברב שקיבל אישור החזקה ושלא ביקרו אצלו במתקן וגם קיבל אישור לייצוא" (עמ' 24 שוי 16-15) ובהמשך: "הוא הוציא את ההיתר לא בדרך ישרה. הוא הוציא היתר בפרוטקציה מאשתו" (עמ' 24 שוי 33-34).

91. לדבריו, נווה דיווח לרט"ג כי יש לו דגי טריגון מסוג POTAMOTRYGON MOTORO, שהם זולים יותר ומבוקשים פחות, ובהיתר שקיבל דווח על דגים מסוג זה, בעוד שבצילום ששלח לו נווה רואים שמדובר בדגי טריגון מסוג BLACK DIAMOND, שהם יקרים ומבוקשים יותר. הדבר מעיד לשיטתו על כך שההיתר ניתן ללא כל פיקוח של הרט"ג, מבלי שהרט"ג הגיע לבדוק איזה דגים מחזיק נווה, והוצא במרמה בזכות אשתו של נווה (נספחים 2-3 לתצהירו של יואב).

92. בהמשך העיד יואב: "אני לא ידעתי איך קוראים לאשתו של נווה ולא ראיתי אותה מעולם, נווה אמר לי את שם אשתו, ובדקתי היא עובדת רשות הטבע והגנים והוא אמר לי שהיא תפנה לגורמים בקבלת ההיתרים ותוציא משם היתרים ובעזרתם יוכל למכור להלבין את אותם 4 טריגונים אצלו בחווה" (עמ' 29 שוי 8-11). עוד הוסיף כי: "יש לי ראייה... השם גילה [צריך להיות: הילה] רק נווה יכול לומר לי, מה אלוקים אמר לי? ובמיוחד שאשתו לא מופיעה ברט"ג... עם שם משפחה לפני החתונה" (עמ' 26 שוי 33-35).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

93. עוד מסר יואב כי הטריגונים שווקו למכירה בחוות הדג המעופף בפתחיה וכן בעמוד הפייסבוק של נווה ששמו Stingray Boutique, שם הציע נווה מאות דגי טריגון למכירה בניגוד לדין. לתצהירו של יואב בנספח 4, צורף צילום מסך של עמוד הפייסבוק של נווה.

כשנשאל לגבי שיטת המכירה של נווה, הסביר יואב: " [ו]כל הדגים נראים אותו הדבר, הוא מכניס דג וקונה ב-2,500 ש"ח ומכניס דג חדש, וכך עובדת שיטת ההלבנה וכותב ייצוא לאירופה' ובפועל לא ייצא ולו דג אחד כי כולם בישראל. זה סחר פנים ארצי, וכל מאות [ה]טריגונים של אותו משווק אנונימי" (עמ' 29 שו' 12-14).

94. לדבריו, לאחר שפורסם שהייתה החרמת דגים בביתו של עמוס, ה"ריב" בין עמוס לבין נווה הגיע גם לדף הפייסבוק "סטינגרי ישראל" אותו ניהל יואב בעבר יחד עם רפי דעדוש.

95. יואב מסר כי בא כוחו של נווה עו"ד אורבך התקשר אליו ואיים עליו שיסיר את הפרסומים מדף הפייסבוק, תוך שהשתלח בו ובמשפחתו, ואמר כי עמוס הוא "קוקסינל שירד על 4" (סעיף 16 לתצהיר של יואב).

96. עוד מסר יואב כי רפי דעדוש שלח אליו הקלטה טלפונית שבה נשמע עו"ד אורבך מאיים כי הוא כרגע "עושה לעמוס טובה" שהוא "מחזיק את הדגים בחיים" ושהוא יכול "לנתק להם את התקע". ההקלטה גם הועברה לעמוס וסיגל, מתוך חשש שעו"ד אורבך יממש את האיום וימית את הדגים.

97. כשנשאל מדוע אפֿשר את הפרסומים באתר האינטרנט הסביר יואב כי: "בזמן שהם רבו אני לא הייתי מנהל, הייתי מנהל לפני שהם רבו" (עמ' 15 שו' 19-20).

98. כשנשאל יואב מה בדיוק סיפר לעמוס ולסיגל, הבהיר יואב כי הוא אמר להם ש"אשתו של נווה עובדת ברט"ג, מקבלת מהם משכורת, ושהיא השיגה לו את ההיתר, ושהוא סיפר לי" (עמ' 26 שו' 8-9).

99. כשנשאל האם הוא רואה עצמו כעד אובייקטיבי הבהיר: "אני עד ניטראלי" (עמ' 16 שו' 5).

100. כשנשאל מה דעתו האישית על רט"ג, במיוחד כאשר הוא עצמו ביקש לייבא טריגונים ולא קיבל אישור ואף הגיש עתירה שנדחתה, הסביר: "אין לי עניין אישי איתם. גם קיבלתי מהם היתרים לייבוא אישי של סטינגרים מאובנים". ובהמשך: "הייתי איתם בדין ודברים. חלק מהדברים קיבלתי וחלק לא קיבלתי, האנשים שם לא כולם ישרים" (עמ' 17 שו' 27-36).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

101. כשנשאל לגבי סך של 1,000 ₪ שעמוס העביר אליו ביישומון "ביט" לצורך הגשת ערעור לבית המשפט העליון על החלטת בית המשפט לעניינים מנהליים שניתנה בהליך מול רט"ג, ערעור שנדחה לבסוף, הסביר יואב כי: "את העתירה הגשתי לפני התפיסה אצל עמוס. עמוס לא מימן אותי" (עמ' 18 שו' 25-31); (עמ' 21 שו' 12). בהמשך העיד: "לערעור עשיתי קבוצה של קבלת תרומות, בבית, ואחד מהם היה עמוס" (עמ' 26 שו' 22).

102. עוד מסר יואב כי לאחר שעו"ד אורבך ונווה גילו שהוא משמש כעד הגנה במשפט הם החלו להכפיש אותו בקבוצות הוואטסאפ "מלשין או בוגד", והוציאו אותו מהקבוצות כ"עונש" על כך שהוא מסר לעמוס את ההקלטה שבה איים עו"ד אורבך על רפי דעדוש. בעדותו הוסיף כי נווה גם איים לתבוע אותו בגלל שהוא העביר את ההקלטה לעמוס (עמ' 17 שו' 5).

לדבריו, נווה התקשר אליו כמה פעמים וביקש ממנו לשבש את ההליך המשפטי ולהתנער מחוות דעת המומחה שהגיש מטעם עמוס וסיגל בהליך ה"ת 4-21-04-1517, שם ציין כי הדגים לא יחזיקו מעמד בגלל תנאים לא נאותים בהם הם מוחזקים בחווה.

103. בהתייחס לאופן הכנת חוות הדעת הסביר יואב כי הוא קיבל לידי את דו"ח התמותה של הדגים שהוחרמו ואז "כתב מספרים" (עמ' 22 שו' 3), והעיד כי מדובר בדגים "חסרי קשקשים ולכן אין להם טפילים. הם דגים שהורגלו למי ברז וותיקים והסיבה שימותו כ"כ הרבה דגים בבת אחת זה רק בזדון נעשה" (עמ' 19 שו' 1-3). לדבריו, "מומחה לא נדרש לתעודה" ויש לו "הכי הרבה ניסיון בארץ" (עמ' 20 שו' 19-20).

104. יואב הבהיר כי הוא סירב לבקשתו של נווה לביטול חוות הדעת ולאחר מכן קיבל הודעה מגורם שלישי כי אם הוא ימשיך לצדד בעמוס, נווה ידאג באמצעות גורמים עבריינים "לטפל בו" (סעיף 24 לתצהיר של יואב).

105. בעדותו הוסיף כי הוא לא הגיש תלונה על האיומים בגלל ש"האדם שפנו אליו... הוא אדם שישב כבר בכלא, עברייך, זה לא בן אדם נורמטיבי, ואני לא רוצה להגיש תלונה למשטרה ובגלל זה לא רציתי להביא שמו של החבר הנוסף. יש לי תכתובת ואטסאפ. אוכל להגיד לבית המשפט את שמו של האדם, ופנו לעברייך שינסה להשתיק אותי ואחרים" (עמ' 29 שו' 25-28).

106. גם אם לא אקבל את כל הנאמר על ידי יואב בבחינת "כזה ראה וקדש" – ולא אוכל לקבוע למשל כי אשתו של נווה "סידרה לו" את התפקיד ברט"ג, או להסתמך על יואב

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

לחלוטין לעניין אחזקת דגים פושעת במכוון מצד נווה – ניתן בהחלט להסיק מעדותו של יואב כי גם עד זה שידר לעמוס וסיגל מסר ברור ולפיו פעולותיו של נווה נגועות בפגמים משמעותיים ביותר, וכי נעשה להם עוול לא הוגן מצד נווה (ומצד הרט"ג). יואב בוודאי תמך בטענת הסחר האופן משכנע, באופן הסותר חזיתית את טענות נווה. הוא גם תמך בטענות לגבי "איומים" מגורמים שלישיים על עמוס וסיגל – לרבות כנגדו אישית. מדובר אפוא בעד נוסף מן המעגל שאליו פנו עמוס וסיגל כדי לברר את חשדותיהם. דברי יואב הגבירו את חששם של עמוס וסיגל כי יאונה רע לדגים, והמסר ממנו מתחזק בפרט הואיל ומדובר במי שהיה בעבר מחוג חבריו של נווה.

עדותו של רועי קראדי

107. רועי הוא חובב דגים. לדבריו, עמוס וסיגל נתנו לו כסף לצורך רכישת דג טריגון בחוות הדג המעופף. בהגיעו לחווה ראה טריגונים מוחזקים בצפיפות רבה, עם מים עכורים ללא מסנן וללא חימום, אך כשהוא הגיע לצלם, העובד ששמו דוד: "פשוט סגר את הקלקר, רציתי לפתוח את הקלקר השני הוא אמר לי שלא לגעת" (עמ' 14 שוי 14-15).

108. רועי מסר שאותו עובד מכר לו דג טריגון בחווה, תמורת סך מזומן של 3,500 ₪, שם, שעליו לא קיבל קבלה.

109. רועי הודה כי המוכר דוד אמר לו שהוא צריך להביא את הדג מהבית שלו, מאבא, ושיחכה 20 דקות, ואחר כך הוא הביא לו את דג הטריגון בתוך קלקר, אך רועי העיד שהוא ראה את הדג הזה בוודאות בחווה עצמה (עמ' 9 שוי 4; עמ' 11 שוי 12), וכי הסיפור של דוד על הצורך להביא את הדג מביתו היה סיפור כיסוי.

110. רועי הודה שנווה לא היה באותה השעה בחווה, ומסר שדוד אמר לו: "אל תגיד לנווה שמכרתי את הדג מאחורי הגב שלו בחווה, שלא יסגרו לו את העסק" (עמ' 15 שוי 23-24). לדבריו, אחרי שהדבר פורסם, דוד התקשר אליו מספר פעמים וקילל אותו בטלפון ואמר לו שהוא זומן לשיחת שימוע ושעומדים לפטר אותו, ואיים עליו (עמ' 14 שוי 28-36).

111. רועי הודה שדג הטריגון שרכש נשאר אצלו בבית, ושלא העביר את הדג לעמוס וסיגל.

112. אומנם במסגרת בקשה להגשת ראיות מפריכות ועדויות הזמה שהגיש נווה ביום 17.01.2023, נווה הודיע שדוד חזר בתשובה ואינו מוכן לקחת חלק במשפט, ואף צירף תצהיר של דוד, שיחת ואטסאפ שתומללה בינו לבין רועי וזימון לחקירה לרט"ג שלכאורה

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

קיבל. אלא שמעבר לכך שדוד לא העיד בפועל, מסופקני אם ניתן היה לשלול באמצעותו את דברי רועי, ואת עצם התרשמותו על סחר בדגים בחווה, כפי שהועברה לעמוס וסיגל.

113. מעבר לכך, על מנת לסתור את הטענות על הצעה לסחר דגי טריגונים לסיגל, צירף נווה כנספח 14 לתצהירו תמלול של תכתובת ואטסאפ בינו לבין סיגל מיום 18.04.2021. בתכתובת זו אכן כותב נווה (עמ' 281 לנספחים): "סטטינגרי לא יכול למכור לך ולכן לא יהיה כלול הצעת מחיר ככה או ככה" אך בהמשך השורה: "יש לדוד אצלו בבית, יכולה לדבר אתו על זה", ואף שולח קבצי תמונה. כלומר, נווה היה לפחות מודע לכך שדוד אכן מוכר דגי טריגונים.

114. עניין זה כשלעצמו אינו כשר. עולה ממנו שלא מדובר על "עובד שסרח" ועל כן פוטר – אלא על עובד שידוע שהוא מוכר טריגונים, ונווה אף מפנה אליו במישרין, בעודו אחראי על שמירת טריגונים שהוחרמו מסוחרים. עובדה זו, יחד עם העובדה שנווה עצמו פעיל בקבוצות שבהן הנושא עולה, נדון ומבוצע – יש בהן כדי להביא אדם מן היישוב להבין בתום לב כי נווה אינו מושך ידו מסחר. זאת עוד מבלי שנגענו בראיות אחרות של עיסוקו של נווה (ועו"ד אורבך) בקנייה ומכירה של טריגונים.

115. לסיכום, גם רועי חיזק בעדותו את טענות הסחר. על כל פנים, התרשמותו של רועי כי הסחר נעשה בידיעת נווה – אם הייתה נכונה או לא – הועברה מן הסתם לעמוס וסיגל, שבשליחותם פעל, וגם היא שכנעה אותם בטענותיהם לעניין זה.

עדותו של אלי עובד

116. אלי מסר בעדותו שהוא חובב דגים, וגם שוטר במקצועו. כשנשאל מה הקשר שלו לנתבעים ומדוע הגיע לעדות, הסביר כי הוא מכיר את עמוס וגם את נווה מתחום הדגים, תוך שהוסיף כי שלושתם (הוא, נווה ועמוס) היו מחוברים לקבוצות של חובבי דגים.

117. לדבריו, יום אחד, הוא הבחין שעמוס הוציא את נווה מאחת הקבוצות של חובבי הדגים, ועל כן הוא פנה לעמוס ושאל אותו לסיבה לכך. לדבריו, עמוס השיב לו כי פנו אליו חובבי דגים שסיפרו ש"היו להם כל מיני דברים" עם נווה ולכן הוא הוציא אותו מהקבוצה. אלי העיד: "גם לי היה קטע מסריח אתכם [=עו"ד אורבך ונווה], ועשיתם מה שעשיתם וזה הכול" (עמ' 36 שו' 7-8).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

118. אלי מסר שהוא הזמין מחו"ל דופן אחורי עם רקע מיוחד לאקווריום. בהגיעו לאסוף את החבילה מהדואר נמסר לו שכבר אסף אותה אדם אחר בשם נווה מלכי.
119. אלי העיד כי הוא יצר קשר טלפוני עם נווה בעניין זה ונווה אישר שאלעד (עו"ד אורבך) היה אמור גם למשוך מהדואר חבילה באותו הסניף עם רקעים של אקווריום ושהוא יבדוק אתו אבל שהוא עסוק. אלי העיד כי "מבחינתי נווה ואלעד [=עו"ד אורבך] זה אותו דבר" (עמ' 36 שוי 13-14).
120. זמן קצר לאחר מכן, עו"ד אורבך, העלה בקבוצת חובבים תמונה מהאקווריום שלו בבית, ובצד התחתון של הארונית אלי זיהה באופן חד משמעי 4 מודלים דמוי סלעים, שהם חלק ממה שהוא עצמו הזמין מחו"ל, והיה אמור לקבל בדואר.
121. לדבריו הוא הגיב לתמונה שהעלה עו"ד אורבך בקבוצה ונווה שוב דיבר אתו על הנושא ואמר שיבדוק, אך דחה אותו שוב ושוב ולא החזיר לו את הרקעים.
122. עוד סיפר אלי, כי לאחר תקופה מסוימת, הוא הגיע במקרה לחנות בראשון לציון שבונה אקווריומים וראה שם רקע שמיועד לאקווריום גדול ולא שגרת, והיו שם חלקים מהרקעים שהוא עצמו הזמין מחו"ל (בחבילה שלא קיבל לידיו), וכשהוא שאל את המוכר מאיפה הרקעים האלו, זה ענה לו שעו"ד אורבך הגיע אליו עם הרקעים האלו.
123. אלי העיד שהוא "הבין את התמונה", הגיע לחנות של נווה ונווה תקף אותו מילולית ואמר לו ליד לקוחות "למה אתה אומר לאנשים שאני גנב".
124. אלי הודה שהוא התנצל מול נווה, אך לטענתו הוא עשה זאת רק כדי שלא להיגרר לסכסוך עמו וש"הוא לא בן אדם שיצביע על אדם ויגיד שהוא גנב". מייד לאחר מכן הוסיף: "מבחינתי נפגע פה האמון בינינו" (עמ' 35 שוי 8).
125. לסיכום עדות זו – עיקרה אומנם בעניין נקודתי שאין לו קשר ישיר לתיק, סכסוך של העד עם נווה (עו"ד אורבך), שנבע מספק של אי הבנה גרידא. עם זאת, מדובר בעדות נוספת, הפעם מפי מי שהוא שוטר במקצועו, המלמדת על הצטברות מכרים וחברים לעיסוק הדגים שהביאו את עמוס וסיגל לחשוד ביושרתו של נווה. עמוס וסיגל אינם חוקרים מקצועיים, ומדובר בהצטברות ששכנעה אותם. כמו כן, יש בעדות כדי לחזק בעקיפין את ההתרשמות לגבי הקשר ההדוק, לרבות העסקי, בין עו"ד אורבך ונווה – האחד אוסף חבילות המיועדות לחברו, ומועברות הלאה במה שנראה כחלק מעסקי הדגים.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

עדותו של נווה

126. נווה עמד על טענותיו כי הוא כלל לא סחר בטריגונים.
127. כשנשאל לגבי פרסום שלו ברשת הפייסבוק, שבו הוא עצמו מציע טריגונים למכירה (נספח ו לכתב ההגנה), השיב שמדובר בפרסום עבור חווה אחרת ש"יש לה היתרים לייצוא. אני בגלל שמכירים אותי בפייסבוק ואני יודע אנגלית ואני יבואן, שאלו אותי אם אני מוכן במדיה החברתית לפרסם ולמצוא להם לקוחות אמרתי חד משמעית כן. לדבר הזה היה לי עסקה עם חשבונית עם הבעלים של החווה ששמו ליאור, ולא כל מה שמקשקשים, וגם לזה יש לי בתצהיר איך ליאור העיף אותי" (עמ' 139 שוי 2-10).
- אעיר כי לא הוצגה כל חשבונית ואף לא הוצג תצהיר ואותו "ליאור" לא זומן להעיד. הדבר מעלה סימני שאלה, בפרט כאשר יודע נווה היטב כי חלק מהטענות כלפיו היו לסחר בטריגונים.
128. בהתייחס להתכתבויות הוואטסאפ מול עמוס שבהן התעניין ברכישת דגי טריגון, העיד נווה כי הוא לא באמת התכוון לקנות, ורק "שאל מחיר" (עמ' 100 שוי 37, 35; עמ' 105 שוי 16).
129. כשנשאל מדוע פנה אל עמוס לאחר מכן שוב באותו עניין, השיב: "...אני רציתי לבדוק איתו שיענה לי מחיר כי זה שווה לו הרבה כסף" (עמ' 106 שוי 12). לאחר מכן מסר: "לא רציתי לקנות מעמוס שום סטינגרים" (עמ' 108 שוי 35).
- מדובר בתשובות תמוהות. אני מתקשה להשתכנע כי נווה מתעניין וחוזר ומתעניין מתוך סקרנות בשאלה אם עמוס מוכר דגי טריגון, סתם מתוך עניין וסקרנות באשר לרווחיו.
130. לדברי נווה, לגבי ההתכתבויות מול סיגל הוא הבהיר לה שהוא אינו מוכר לה. "אני כתבתי שאני לא מוכר לה ב-18 באפריל" (עמ' 121 שוי 35). ובהמשך: "הצעתי לסיגל הצעת מחיר מסודרת, מדויקת, בלי אף סטינגר כתבתי לה לא מוכר לך ככה או ככה" (עמ' 147 שוי 5-6).
131. כמו כן, נווה הכחיש שאשתו שעבדה ברט"ג "סידרה" לו היתר אחזקה כלשהו מרט"ג. לאשתו, שאכן עבדה ברט"ג, לא היה כל קשר לטענתו להיתר האחזקה שניתן לו.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

132. נווה הבהיר כי גם לא היה לו כל קשר להחרמת הדגים של עמוס מביתו, וכי לא היה כל קשר בין התעניינותו בדגים של עמוס טרם ההחרמה על ידי רט"ג לבין העברת הדגים לחוותו כמחסה זמני.

133. כשנשאל על ידי בית המשפט האם נעשתה פנייה מצדו לרט"ג על מנת להחרים את הדגים של עמוס השיב: "חד משמעי לא, בחיים לא, לא היה, לא נברא, לא קרוב אפילו, אין שמץ, כלום". וכשנשאל האם עו"ד אורבך מטעמו פנה לרט"ג בעניין זה, הבהיר: "הוא מעולם לא דיבר איתם, בחיים לא" (עמ' 136 שו' 3-9).

134. כשנשאל מדוע עמוס חשד דווקא בו השיב נווה: "הוא לא חושד בי, הוא אמר בפירוש הוא רוצה לנקום בי כי אני עוזר לרט"ג, הוא לא חושד בי". ובהמשך: "יש סיבה לנקום בי כי עזרתי לרט"ג וזה נטו זה, הם אומרים את זה בעצמם" (עמ' 136 שו' 16-17, 20).

135. כשנשאל האם הוא נעלב מעמוס לאחר שסירב למכור לו העיד: "לא נעלבתי משום עניין עם עמוס שלא נתן לי דגים, אבל ... הוציאו אותי מקבוצה, מקבוצה שיש בה מאות חובבים ... אני רציתי לדעת למה הוציאו אותי מהקבוצה הזאת" (עמ' 119 שו' 2-4).

136. לדברי נווה, את כל העלויות של אחזקת הדגים בבית המחסה הזמני לדגים שהוקם בחווה שלו לצורך שמירה זמנית על הדגים שהוחרמו, שילם בעצמו, ועשה זאת בהתנדבות מבלי שהרוויח דבר. נווה הודה שביקש החזר הוצאות מרט"ג בגובה של 4,000 ₪ עבור האחזקה אשר כללה אוכל ושתייה וחשמל ועוד: "בהתנדבות החזר הוצאות מדויק חישובית לנפח והדברים שהם לקחו עבורי, ארבעת אלפים אפילו לא מייצג את זה" (עמ' 132 שו' 16-17).

137. עוד הדגיש נווה כי הוא פועל בהתאם לכל הנהלים, אינו מאיים על איש, וכן כי הוא ועורך דינו אורבך לא היו שותפים עסקיים בחווה, והקשר בינם הוא חברי ולא עסקי.

138. לדבריו בעת ההקלטה (שנשמעה בה שיחה בין עו"ד אורבך לבין רפי דעדוש) עו"ד אורבך טרם ייצג אותו: "...בשלב הזה הוא עוד לא היה בא כוח שלי. הוא היה חבר שלי. הוא היה בא כוח שלי במכתב התראה הראשון ביולי, והשיחה הייתה במאי אז כנראה שהוא עשה את זה כחבר טוב שלי".

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

139. כשנשאל מדוע לא תבע גורמים נוספים, אלא רק את עמוס וסיגל השיב: "אני מחכה לפסק הדין הזה ואיתו אני מגיש את זה לכתבות. אין לי מה לעשות בו זמנית מלחמה מול כולם" (עמ' 130 שו' 23-24).

140. בהתייחס לאירוע הפסקת חשמל שהתרחש בחווה, ובגינו מתו מספר דגים אשר הוחרמו מעמוס וסיגל, מסר נווה כי אין כל שחר להאשמות הנטענות על ידי עמוס וסיגל, וכי כלל לא היה מדובר בהפסקת חשמל מכוונת, אלא בתקלת חשמל אזורית "שמתו בה גם דגים של החווה, עשרות דגים, מאות דגים" (עמ' 135 שו' 1-2). ובהמשך מסר: "הגנרטור היה במקום והגנרטור נקרע תוך ניסיון הפעולה שלו, וזה מתועד, זה מצולם" (עמ' 148 שו' 12-13).

141. עוד הבהיר נווה כי הוא חובב דגים ואין לו כל מטרה לפגוע בהם, ולטענתו אף גורם מוסמך לא האשים אותו או מי מטעמו ברשלנות או בכוונה כלשהי לפגיעה בדגים, מה גם שדגים שלו עצמו מתו באותה הפסקת חשמל (עמ' 135 שו' 3-22).

142. נווה הציג בנספח 9 לתצהירו סיכום ביקור לבחינת מתקן אחזקת דגי "סטינגריי" מיום 22.07.2021, שנערך על ידי הביולוג יחיאל קופרמן, ובו נכתב: "**אחזקת ותחזוקת הדגים מתאימה וראויה וטובה לדגים וכן הדגים מוחזקים בצורה בטיחותית**" וכן צירף אישור מטעם ד"ר כרמי הרשקוביץ מנהל השרות הווטרנרי במועצה אזורית גזר מיום 18.11.2021 שבו נכתב כי בביקורת שנערכה בחוות הדג המעופף ביום 12.09.2021 "**לא נמצא ליקויי תברואתי או עבירה על החוק משום בחינה ועניין**", וכן אישור מיום 17.11.2021 מטעם משרד החקלאות ופיתוח הכפר שנערך ע"י ד"ר נדב דוידוביץ, רופא וטרנר לפיקוח מחלות דגים, שבו נכתב כי "החווה נמצאת תחת פיקוח של השירותים הווטרנריים ובריאות המקנה". מדובר בחוות דעת וסיכומי ביקור שחלקן מאוחרות למועד הגשתה של תביעה זו ונראה כי כולן הוכנו לצורך התביעה.

143. ואכן, גם גורמי הרט"ג לא האשימו את נווה בהמתה במתכוון של הדגים. אלא ש-19 דגים מתו בהפסקת חשמל (כעולה מדוחות האירועים שהוצגו כנספח ב לכתב ההגנה; בהמשך מתו דגים נוספים, ושמא כולם, או כמעט כולם). בדו"ח סיכום תיק החקירה 83747/21 ("סיכום מקרי תמותת טריגונים בחוות הדג המעופף") מיום 29.10.2021 הובהר כי נווה, שהתמחה באותם הזמנים במשרד עורכי דין, הודה כי "**אין לו כמעט זמן לטפל בדגים... ושהיו לו בעיות אחרות והוא לא חשב על רט"ג באותו הזמן**". מתברר אפוא, כי היה ממש בטענה כי הדגים לא הושגחו בצורה מיטבית, וכך גם סבורים היו אנשי הרט"ג, שאף העירו על כך שנווה לא דיווח בזמן אמת על מיתת הדגים הנוספים, שאז ניתן היה להעביר את הדגים שלא מתו למתקן אחר.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 21-09-44554 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

144. בהתייחס לעדותו של העד יואב טריגאלו, שהעיד כי נווה עצמו אמר לו שאשתו "סידרה" לו את ההיתר מול רט"ג וכי הוא סוחר בטריגונים באופן פסול, ולאחר שעומת עם הודעות כתובות שהוצגו לו מהעבר ובהן שיבח נווה את יואב וכתב עליו שמדובר ב"אדם הגון" מסר נווה כי לא ניתן לסמוך על עדותו של יואב, בגלל שיואב: "קיבל תשלום העברה בנקאית לטובת פושעי הרט"ג. הוא ראה אותי כנראה, לאחר שעזרתי לרט"ג, כאויב של הרט"ג... הוא קיבל 1,000 שקל העברה בנקאית לטובת 'פושעי הרט"ג', הם רצו להתנכל אליי" (עמ' 140 שו' 23-26). לאחר מכן הוסיף: "עד שהוא התהפך עלי בגלל הנתבעים ששילמו לו ושניכם עשיתם עלי יד אחת" (עמ' 140 שו' 38).

בהמשך העיד: "...בזמן אמת ליואב טריגאלו בספטמבר בלי קשר להחרמה הוא שאל אותי מה עניתי לו? לא מוכר, אסור! למה אתה מעוות את המציאות, לא מכרתי לאף אחד מהם ולא הצעתי לאף אחד מהם" (עמ' 147 שו' 5-8).

145. בהתייחס לעדותו של העד שמוליק בלאיש ולהתכתבויות המעידות לכאורה כי ניסה לכאורה למכור טריגונים, העיד נווה: "אני הגשתי את ההתכתבות המלאה שאפשר [לראות] שהוא פנה אליי, יש לו מישוהו בשם יוני ולכן כתבתי תציע ליוני בזמן אמת בלי שום קשר לעמוס כתוב לך ואתה אומר בעצמך תציע ליוני, יוני הוא חווה מאד גדולה, הייתה, יש, לא יודע מה, שהוא עבד שם בשחור כמו שהוא מודה, שהיא מייצאת דגים לחו"ל. המטרה עם יוני היה שייצא דגים לחו"ל, מה קרה עם זה? כלום. אבל המטרה של יוני זה המקום של יוני חווה לייצוא דגי נוי. והוא פנה אליי לא אני פניתי אליו". ובהמשך: "לי לא מותר, אני מוצא לקוחות בחו"ל" (עמ' 143 שו' 28-33, 39).

146. כשעומת עם תכתובת שבה כתב על דג טריגון "הבלאק הכי יפה בארץ ובעולם" השיב: "נועד לייצוא. זה שהוא רצה לא אומר שאני הצעתי לו" (עמ' 144 שו' 34). כשנשאל באופן חד משמעי האם ניסה למכור לשמוליק בלאיש דגי טריגון השיב: "לא את הדגים האלה" (עמ' 145 שו' 5).

147. לדברי נווה, הפרסומים שפרסמו עמוס וסיגל עליו באופן אישי ועל ניהול חוותו פגעו בו מאוד, גרמו לו נזק, ונעשו בחוסר תום לב מתוך מטרה מכוונת לפגוע בו ובשמו הטוב, מבלי שהיה בהם כל ממש ומבלי שהביאו הנתבעים כל ראיה אשר תומכת בטענותיהם תוך שביקש לקבל את התביעה ולפצותו.

148. לעיל הצבעתי על כשלים בעדותו של נווה. יש יותר מרגליים לטענה ולפיה לא מנע מסחר בדגי טריגון – קנייה ומכירה – לרבות בארץ. לטעמי, לעניין זה הרימו עמוס

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

וסיגל את נטל הראייה באופן מספק. אין חולק למצער כי נווה היה גם חלק מקבוצות שבהן לא הוסתר סחר כאמור ולא מנע עצמו משיח פעיל בנושא, חרף היותו בעל תפקיד של מחזיק בדגים כאלה מטעם רשות הטבע והגנים, ואף נשוי לעובדת רט"ג. כל אלה, יש בהם די כדי להביא למסקנה כי התנהגותו של נווה אינה "נקייה", ויש בה כדי לעורר תמיהה, ואולי לתת ראשית הסבר לחשד המתפתח של עמוס וסיגל בו. חשד זה קיבל חיזוקים שונים, וביניהם הומצאו ראיות כי אחזקת הדגים בחווה של נווה לקתה בכשלים משמעותיים.

149. עם זאת, הטענות הקשות יותר נגד נווה, ובפרט בעניין קשר להחרמת הדגים מעמוס וסיגל, או המתת הדגים במכוון, כל אלה לא הוכחו בראיות מספקות כטענות אמת.

עדותו של עו"ד אורבך בחקירתו הנגדית

150. עו"ד אורבך מסר בעדותו שהוא ונווה חברים טובים, ושהוא עוזר לנווה באופן חברי בלבד, ואין בינו לבין נווה שותפות עסקית בחוות הדג המעופף (עמ' 33 שו' 31, 25, עמ' 34 שו' 15).

151. כשנשאל מדוע הוא מופיע בפייסבוק יחד עם נווה ולובש חולצה שעליה מתנוסס לוגו של החווה, השיב: "זה לא אומר שאני מפרסם שם... אני לא מעורבב בעסקים שלו" (עמ' 62 שו' 29-35).

152. לדבריו, אין לו כל קשר להפסקת החשמל שגרמה למותם של חלק מהדגים של עמוס וסיגל שהוחרמו והועברו לבית המחסה הזמני של נווה, ומדובר בתקלה (עמ' 71 שו' 30-26; עמ' 72 שו' 13-15).

153. כשנשאל למה פנה לעמוס לצורך קניית הטריגונים שלו מסר עו"ד אורבך: "אני השתעשעתי במחשבה, יש לי אקווריום גדול בבית, אמרתי מגניב לא מגניב, שאלתי מחיר, בסוף הבנתי שזה לא-חוקי וירדתי מזה" בהמשך העיד: "אני לא מבין בטריגונים כלום. נדיר, לא נדיר, הם נראים לי כולם אותו דבר, או-קיי? עמוס זה סוחר הטריגונים הכי גדול של מדינת ישראל. אז אם בן אדם רוצה טריגון, זה הכתובת, בגלל זה פונים לעמוס" (עמ' 42 שו' 2-4, 35-37).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

154. כשנשאל האם כעס על עמוס אחר שסירב למכור לו את דגי הטריגון שלו, והופנה להודעות הוואטסאפ בינו לבין עמוס, מסר כי הוא לא כעס על עמוס, שכן הסכים למכור לו דגי טריגון, אך הוא זה שהחליט שלא לקנות (עמ' 43 שו' 1-4, 30, עמ' 44 שו' 5, 8).

155. עו"ד אורבך הופנה בחקירתו לנספח ה בתצהיר סיגל, תמלול השיחה שהוקלטה בינו לבין רפי דעדוש, שבה נשמעו מפיו ביטויים קשים, ואף גסים כמו "אני כרגע עושה לעמוס טובה. מחזיק אותם (הכוונה לדגים) בחיים", אני יכול... גם לנתק להם את התקע ולהגיד שהם מתו, והוא יוכל לדבר ללמפה"; "אני יודע או לתת מכות או להוציא לך כסף מהתחת..."; "הם לא הבינו בטוב. לא הבינו בטוב, העברנו מסרים דרך כל מיני צדדי ג' שכדאי להם להתחיל להירגע, לא נרגעו. אני ארגיע אותם"; "אם זה לא ילך בדיבורים... נעשה את זה בכוח"; "אם אני אתבע את עמוס היום, אני אראה כ-אתה יודע, הרצחת וגם ירשת כזה... אני אתבע ואני אזמבר אותו גם אבל כרגע זה לא נוח לי טקטית. זה פשוט לא חכם לי אז אני ממשיך לאסוף חומר".

156. במענה לכך הסביר עו"ד אורבך כי הוא אינו אדם אלים ולא באמת התכוון להשתמש בכוח נגד עמוס וסיגל או נגד כל גורם: "לתת מכות זה בצחוק כמובן. מדובר בשיחה בין חברים, זה הומור, אף אחד לא קיבל פה מכות, או-קיי? וילהוציא כסף מהתחת, זה אם מישהו מתבטא בהתבטאויות מכפישות אז לוקחים אותו לבית משפט והוא משלם... איומים באמת לא היו... ברור שלא". ובהמשך: "אין איומים, על מה יכול להיות ידוע לי, על דברים דמיוניים? אני לא מכיר דברים דמיוניים" וכן: "...מישהו שיאיים עליו בוודאות לא. מה זה השטויות האלה?" (עמ' 49 שו' 14, 16; עמ' 53 שו' 6, 10-11; עמ' 54 שו' 1-2).

157. כשנשאל מדוע בשיחה המוקלטת הוא בעצמו אומר "אם אני אתבע את עמוס היום אני אראה ... כ'הרצחת וגם ירשת' כזה" ובהמשך: "אני יכול... לנתק להם (לדגים) את התקע" הסביר: "הכוונה הייתה נווה. אני דיברתי כאילו בשם נווה". ובהמשך: "כי זאת צורת הדיבור שלי וככה אני מדבר... גם כשאני מנהל תיק ללקוח לפעמים אני אומר אני...ואני מתייחס ללקוח, ובטח כשמדובר בחבר קרוב כמו נווה. יש פה הזדהות... לא אני כאני" (עמ' 64 שו' 5, עמ' 67 שו' 31-37).

158. לטעמי, לפחות אותה שיחה שנתפסה על ידי עמוס וסיגל כ"שיחת איומים", יש משקל לכך שההקלטה המלאה והתמלול הוצגו לעמוס, ושעמוס פעל כפי שפעל בהסתמך על הדברים (האגרסיביים מאוד, להבנתו) ששמע מפי עו"ד אורבך בהקלטה, ומתוך חשש כי עו"ד אורבך ונווה פועלים בצוותא, וכי אכן קיימת סכנה לחייהם של הדגים שהוחרמו ממנו, והיו יקרים לליבו.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

159. לסיכום עדותו של עו"ד אורבך, אני סבור, כפי שאני סבור לגבי נווה, כי נטל הראיה להמתה במתכוון של דגים, לנקמה בדרך של "הלשנה" בעקבות אי-מכירה של דגים, וכל כיוצא באלה – לא הורם.

160. עם זאת, התרשמתי כי מדובר באדם דומיננטי, המתבטא באופן אסרטיבי, שעשוי היה להתפס בעיני עמוס וסיגל, ובעיני סובביהם, ככוחני ואף מאיים. סגנונו, יחד עם העובדה שהיה מעורב בצורה זו או אחרת ואף יותר מכך בענייני העסקיים של נווה, ושניהם – במישרין ובעקיפין לסחר בדגים, לפחות תרם ל"חשד" כלפיו.

סיכום ביניים – לעניין מה שידעו עמוס וסיגל ואמונתם בזמן אמת

161. מהעדויות עולה כי עמוס וסיגל האמינו בכל ליבם כי קיימת סכנה לדגים שהוחרמו מהם, וכי ביקשו "לצלצל בכל הפעמונים", בדרך של פרסומים ברשתות החברתיות, על מנת שמישהו "יתעורר" טרם יקרה נזק בלתי הפיך לדגי הטריגון שלהם. תחושתם התחזקה במיוחד אחרי ששמעו עמוס וסיגל באוזניהם את ההקלטה של עו"ד אורבך מדבר עם רפי דעדוש, ומזהיר כי הוא יכול ברגע אחד לנתק לדגים את התקע ואז הדגים ימותו "והם יוכלו לדבר ללמפה".

162. מהעדויות עולה כי עו"ד אורבך אכן היה מעורב לפחות כלפי חוץ בעסקי חוות הדגים של נווה, ועל כן האמינו עמוס וסיגל כי עו"ד אורבך אכן יכול לממש את באופן מיידי את מה שנתפס בעיניהם כאיום שלו להפסקת חשמל, וכי יש בידו לעשות כן.

163. אחר שמתו הדגים בהפסקת חשמל, ראו עמוס וסיגל בכך חיזוק לחשדותיהם מלכתחילה – ואימות לנכונות ההאשמות החמורים כנגד נווה.

164. התרשמתי כי החיבה של עמוס לדגים היא חיבה יוצאת דופן. גם בכתבה בערוץ 13 הודגש מפיה של סיגל, ולא בכדי, שלעמוס אין ילדים, והקשר שלו עם דגי הטריגון מחפה במידת מה על חסך זה. נמסר שעמוס לקה בהתקף לב, וגם בכך יש כדי להצביע על תחושותיו של עמוס.

165. התרשמתי כי דבריהם שהביעו ביקורת נוקבת, ואף ביקורת גסה לפרקים, נאמרו מתוך כאב, חשש ותחושת עוול. בין השאר, תלונותיהם כלפי נווה היו באשר לתפקודו ככובעו כבעל תפקיד האחראי מטעם המדינה על אחזקת הדגים שהוחרמו מהם, ולבסוף מתו.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

166. עמוס וסיגל הביעו תמיהה ופליאה שהמדינה בחרה להעביר את הדגים שלהם, מכל המקומות בארץ, דווקא למקום קטן, אשר שייך לאדם שהיה ידוע להם שניסה פעם אחר פעם בעצמו ובאמצעות עו"ד אורבך לרכוש מהם את הדגים ללא הצלחה.
167. עמוס וסיגל חששו כי נווה יתנקם בהם. אכן ניתן להבחין גם מהודעות הוואטאפ בין עמוס לנווה כי אכן היה לנווה עניין אישי עם עמוס, ואף איבה מסוימת על כך שלא קיבל את מבוקשו ולא קיבל את דגי הטריגון בהם חפץ.
168. החשד של עמוס וסיגל התחזק עוד ועוד, כאשר לאחר ההחרמה גילו השניים כי אשתו של נווה עובדת ברשות הטבע והגנים.
169. הוכח כי הם שלחו חוקר שיבדוק האם אשתו של נווה עובדת ברשות הטבע והגנים (דו"ח חוקר צורף כנספח ט לכתב ההגנה), ואכן מדו"ח החוקר עלה כי אשתו של נווה היא עובדת של הרט"ג שעבדה במהלך השנים האחרונות שם לסירוגין ובתקופות שונות.
170. סיגל עצמה הגיעה מספר פעמים לחוות הדג המעופף, ואף הוצגו הקלטות מהם עולה כי הייתה הצעה לסחר פסול.
171. כמו כן, עמוס וסיגל שלחו את רועי לרכוש דג טריגון מהחווה של נווה אליה הועברו הדגים, וקיבלו אישור כי בפועל רועי הצליח לקנות דג קריגון מן החווה, אף אם בדרך של העברה דרך עובד.
172. מסקנתם של עמוס וסיגל כי "פלישת" הרט"ג לביתם והחרמת דגי הטריגון מהם נעשתה בעקבות "הלשנה", של נווה – מסקנה שבדיעבד לא הוכחה תוך עמידה ברף ראייתי מספק בדיון לפניי – נסמכה על צירוף המידע שקיבלו השניים מגורמים שונים, על סמיכות הזמנים בין ההתעניינות בדגיהם לבין ההחרמה, ועל התחושה הקשה כי "משהו לא כשר" טובב את התנהלות הרט"ג והגורמים הקשורים לה, ובתוכם נווה.
173. כעולה מניתוח העדויות, ובדגש על התרשמותי מעמוס וסיגל, והתרשמותי מהעדים שהעידו על ה"בדיקות" שביצעו והמידע שהועבר לידיהם – מסקנתי היא כי עיקר הפרסומים נעשו מתוך אמונה שלמה באמיתותם, ובתום לב סובייקטיבי הנשען על בירור מידע. הפרסומים גם והיו בגדר הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד רשמי או ציבורי (כאמור נווה קיבל תפקיד רשמי מטעם המדינה לשמור על הדגים בחוותו תחת חסות

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

המדינה). בנוסף, לעמוס היה מניע אישי כשר לוודא שהדגים שהוחרמו ממנו, ושקיווה להשיבם לידי, יוחזקו במקום ראוי, ושההליכים בעניינו יהיו תקינים וינהלו בשקיפות.

174. בפועל, עמוס וסיגל ניהלו מגע עם מספר אנשים המעורים בעסקי הדגים, ובהם העדים שזומנו להעיד מטעמם. מהם דלו השניים עוד ועוד מידע שהביא אותם להשתכנע באשר טענו. הגילויים על זהותה של אשתו של נווה; הממצאים על סחר בחווה; לשונו הבוטה של עו"ד אורבך; ו"צירוף המקרים" שבו מתו הדגים סמוך לדבריו היו "ראיות נוספות" לחשדם המתחזק. צבר ה"ראיות", תחושת הכאב הקשורה גם למקומם של הדגים בעולמו של עמוס, ולחשש הכבד של עמוס וסיגל לפגיעה בהם נוכח תנאי האחסון שסברו שהם אינם נאותים, הביאו את השניים לזעוק זעקה.

175. האם טעו השניים עובדתית? בהאשמות החמורות – לפחות בחלקן, ייתכן בהחלט; האם פעלו מתוך שכנוע אמיתי שנעשה עוול שיש להתריע עליו? גם התשובה לכך היא כן.

176. אחר קביעות עובדתיות אלה, אעבור לניתוח של השלכותיהן המשפטיות.

הגנת אמת הפרסום

177. סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע קובע:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

178. שני יסודות להגנה: פרסום אמת, ועניין ציבורי.

179. אפתח בעניין הציבורי.

180. קיים בעניינינו עניין ציבורי, ובוודאי עניין לקהל חובבי הדגים שהוא הנמען העיקרי של רוב הפרסומים. טענות להתנהלות לא כשרה מצד הגורמים שמונו להיות אמונים מטעם המדינה (רשות הטבע והדגים) על שמירת החוק. כמו כן, יש עניין לכל אזרח באשר הוא, ואפילו לאזרח שעבר על החוק, לדעת כי רשויות החוק עצמן וכל הפועל מטעמן – פועלים כחוק. משמורת בחסות המדינה היא משמורת שאמורה להיות משמורת נקייה מספקות, מופקדת בידי גורם אמין ונטול אינטרס, שאינה נגועה בכל דופי, אף לא למראית עין.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

181. בהקשר זה, ולשם הדוגמה, עצם העובדה שנוה מקבל לידי דגים אסורים באחזקה ובסחר כ"בית מחסה זמני" כאשר מתעורר החשד כי הוא עצמו אינו מתרחק ת"ק פרסה מעיסוק בסחר בדגים אסורים מעוררת נקודה הראויה לביקורת, ויש לה עניין ציבורי. לציבור יש בהחלט עניין לדעת האם רשויות החוק "נותנות לחתול לשמור על הדגים".

182. מכאן לשאלת האמת.

183. העדויות והראיות שהונחו לפניי לעיל מובילות אותי למסקנה כי חלק משמעותי מהפרסומים בענייניו של נווה אכן מוגנים תחת הגנת אמת הפרסום. במיוחד נכונים הדברים לגבי הפרסומים הנוגעים לסחר לא כשר של דגי הטריגונים. הוכח כי נווה אכן שלח לעמוס הודעות ואטסאפ פעם אחר פעם והתעניין ברכישת דגי הטריגון שלו; הוכח שנווה פרסם בעצמו בעמוד הפייסבוק טריגונים למכירה; והוכח מעדויות העדים כי נווה שיווק ואף מכר דגי טריגון.

184. כך גם לגבי האשמות שמהן משתמעת התנהלות כוחנית, אחר שהתרשמתי כי עו"ד אורבך ונווה פעלו, או לפחות הציגו עצמם כשותפים, וניתן היה לייחס להם כוחנות – ואפילו "איומים".

185. מעשית, גם חלק עובדתי נוסף, כמו הטענה שאשתו של נווה עובדת ברט"ג, והוא משגיח על דגים אסורים בעודו קשור למסחר בהם, הוכח כנכון.

186. גם לטענות כי הדגים הוחזקו בחווה תנאים לא מספקים יש אחיזה עובדתית. זאת, לא רק מפני שבסופו של דבר מצאו הדגים את מותם, אלא גם משום שדו"ח חקירה של הרט"ג עצמה מפנה, בין השאר, אצבע מאשימה לתפקוד ולהשגחה בחווה.

187. מנגד: בנושאים הבאים מצאתי כי היה בפרסומים סטייה מן האמת: אמירות בדבר תלונה ביחידה 433 (הוכח רק כי הוגשה תלונה למשטרה); האשמות שמהן עשוי להשתמע כי נווה הוא חלק מ"פשע מאורגן" ו"קרטל" המתנהל בחסות הרט"ג; אמירות כגון "כל המעורבים מתכוננים להתחלק בשלל" (נספח 1 לסיכומי התובע (עמ' 18)); כן לא מצאתי סימוכין מספקים להאשמות בהמתה מכוונת של הדגים על ידי נווה בחוות הדג המעופף; ובנוסף, לא הוצגה לפניי ראיה מספקת לכך שנווה הוא הגורם העומד מאחורי החרמת הדגים מעמוס.

188. לפרסומים אלה אתייחס בהמשך הדברים.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

הגנת תום הלב

189. עמוס וסיגל טענו כי פרסמו את פרסומיהם בתום לב. אפנה אפוא לחלקים הרוונטיים מתוך סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו עניין אישי כשר; (4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, או על אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות..."

190. למושג "תום לב" בהוראתו בהקשר של דיני לשון הרע עשויה להיות משמעות שונה ממשמעותו בהקשרים אחרים, כגון דיני חוזים (אורי שנהר דיני לשון הרע (להלן: "שנהר") 260 (1997)).

191. הפסיקה הותירה בלא הכרעה את השאלה האם תום הלב בהקשר של דיני לשון הרע הוא אובייקטיבי, סובייקטיבי, או שמא משולב (ע"א 670/79 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' מזרחי, מא(2) 169 (1987)); שנהר 261.

192. בענייננו, אחר ששקלתי את הראיות שהונחו לפניי, ובשים לב להתרשמותי האישית מעדותם של עמוס וסיגל, הגעתי למסקנה כי דבריהם – הבוטים מאוד, והבלתי מוכחים בדיעבד בחלקם – נאמרו מתוך תום לב סובייקטיבי ואובייקטיבי כאחד. עמוס וסיגל נסמכו על "תמיכות" שלפחות כפי שהיו לנגד עיניהם נחזו כמשכנעות. אין מדובר רק באמונה מוחלטת של עמוס וסיגל בדבריהם, דבר שבוודאי היה, אלא גם באמונה שנשמכה על דברי מכרים שונים, תוצאות בדיקות אלה ואחרות שיזמו, וסמיכות מאורעות וצירופי מקרים מעוררים חשד, שהצטברו כולם לשכנועם של השניים.

193. עמוס וסיגל היו משוכנעים לחלוטין, ושמא עודם משוכנעים, כי נתקלו בפרשת שחיתות ראשונה במעלה: פרסומיהם נבעו מאמונה שלמה בכך שההתנהלות כלפיהם הייתה חלק מקנוניה, הכוללת עירוב בעלי אינטרסים לא כשרים בפעולות הרטי"ג, קנוניה

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

לצורך רווחים, ופעולות נקמה. העובדה שנוה עצמו לא הרחיק עצמו מזירות של סחר אסור, יש לה חלק משמעותי ביותר גם באותו צירוף מקרים שהביא את הדגים המוחרמים מהשניים, שהכירו אותו כמי שמתעניין בהם, דווקא אליו.

194. צירוף נסיבות נוסף, שבו מה שנתפס כאיום בהמתת הדגים על ידי "הפסקת חשמל", מסתיים בסופו של דבר, תוך זמן קצר, בכך שהדגים אכן מתים באותו אופן – גם ממנו לא ניתן להתעלם.

195. בנסיבות אלה, על כל פרסום שנבע מהאמונה ב"קנוניה מושחתת" כביכול, לרבות שיתוף פעולה מושחת והלשנה, ואף המתה במתכוון של דגים, חלה הגנת תום הלב.

196. על מנת שלא להשאיר את הנייר חלק בנושא החזקות הקבועות בסעיף 16 לחוק איסור לשון הרע אתיחס בקצרה גם לנושא זה.

חזקות בעניין תוך הלב

197. למעשה, אחר שהתרשמתי מתום ליבם של עמוס וסיגל, מתייתר לכאורה הדיון בחזקות הקבועות בסעיף 16 לחוק איסור לשון הרע, דיון שנועד למקרים שבהם אין בית המשפט מגיע לקביעה פוזיטיבית בעניין תום הלב. אף לו הייתי נדרש לסעיף זה, הרי שבנסיבות הקשות, כפי שעמדו לנגד עיניהם של עמוס וסיגל, והן שהביאו אותם לפרסומים, היה מקום להחיל את החזקה בסעיף 16(א) ולפיה: "הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב". מנגד, החזקות השוללות תום לב, המפורטות בסעיף 16(ב) לחוק אינן חלות: מצאתי כי עמוס וסיגל האמינו אמונה שלמה באמיתות הפרסומים (למעט עניינים שוליים שעוד אדרש להם); כי נקטו אמצעים לבדיקתם – בין על ידי שליחת קונה, בין על ידי שיחות עם מכרים, בין על ידי שליחת חוקר פרטי שיוודא שאכן אשתו של נוה עובדת הרט"ג, ועוד; וכי לא הייתה מצידם כוונה לפגוע בנוה, אלא לעשות ככל יכולתם כדי להגן על הדגים שלהם עצמם, ולהשיבם אליהם.

פרסומים נוספים שחרגו מן האמת

198. עד כה מצאתי כי עיקר פרסומיהם של עמוס וסיגל מוגנים מכוחן של הגנות אמת הפרסום ותום הלב. עוד קודם לכן קבעתי גם כי קללות ודברי גנאי שנלוו להן, אף שיש להסתייג מהן, אינן מהוות טעם עצמאי לפסיקת פיצויים.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

199. העניינים הנותרים הם בעיקר הגזמות ואי דיוקים שבשולי העיקר כגון הטענה כי יחידת להב 433 חוקרת את הפרשה, מה שלא הוכח, אף כי הוכח כי תלונה למשטרה הוגשה גם הוגשה.
200. בנוסף, אף אם היה אי דיוק מטעם סיגל בעניין "תלונה ללשכת עורכי הדין", שלא הוכח שהוגשה נגד נווה, דומה שמדובר בעניין צדדי יחסית. אבהיר גם זאת.
201. בשים לב לכך שהוכח שסיגל (ועמוס) ראו קשר ישיר בין נווה לעו"ד אורבך, ושהוכח שלגבי עו"ד אורבך הוגשה תלונה, מסופקני עד כמה יכול נווה להיבנות מאמירה זו או אחרת, כי מוגשת תלונה או יש כוונה להגיש גם נגדו תלונה, בתוך בליל של פרסומים, שאף קשה להבין מהם בכללותם כי דווקא נגדו – ולא נגד עו"ד אורבך בלבד או נגד גורם אחר – הוגשה תלונה.
202. מדובר בפרסומים שהם יחסית טפלים ביחס לפרסומים שלגביהם קבעתי כי הגנות האמת ותום הלב חלות: בסופו של דבר עיקר ההאשמות הן שחיתות ממש ופחות "משנה" לשומע האם תלונה בעניין הועברה לטיפול של יחידה זו או אחרת של משטרת ישראל, או האם לשכת עורכי הדין נדרשת לה כנגד גורם זה או אחר.
203. כך גם לגבי הטענה כי נווה קיבל תשלומים על אחזקת הדגים. התרשמתי כי עמוס וסיגל היו משוכנעים כי נווה, ולא רק הוא, הוא חלק מקנוניה למטרות בצע כסף ובאמצעים לא כשרים. עמוס וסיגל חשדו כי מי שמחזיק בדגים אסורים מטעם הרשויות בעודו סוחר בהם עושה זאת למטרות רווח כספי לא כשר, בין אם בדרך של הפקת רווח ישיר בין אם בדרך של העלמת עין של הרשויות מהותרת הדגים הנולדים בידיו, וזהו העיקר.
204. סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע קובע כי פרסום "פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש" אינו מוציא מהגנת אמת הפרסום. יכול ודי בהוראה זו כדי לדחות כל חיוב גם בגין "אי הדיוקים" הנזכרים בפרק זה.
205. מכל מקום, יש להביא את הדברים בפרופורציה, ביחס לכל הפרסומים שמצאתי כי אין לחייב את עמוס וסיגל בגין פרסומם, וכאמור לעיל כבר קבעתי כי עמוס וסיגל היו משוכנעים באמיתות מלוא הטענות המרכזיות שפירסמו, על בסיס מה שנחזה כבסיס יציב.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

206. כשמדובר בתביעה שהועמדה על סך 727,887 ₪, ומצאתי שמירב עילותיה דינן להידחות, אני מתקשה להיתפס למה שנחזה, באופן יחסי, על גבול זוטי דברים ועניין של מה בכך ביחס למכלול.

207. בנוסף לכל האמור לעיל, יש לציין כי הפרסומים של עמוס יוחסו בראש ובראשונה להתנהלות לא תקינה של רשות הטבע והגנים ולא להתנהלותו של נווה. הפרסומים נעשו כמקשה אחת יחד עם הפרסום נגד הרט"ג. קשה מאוד לבדוד מרוב הפרסומים את החלקים המיוחסים ספציפית למדינה; לרט"ג על גורמי האכיפה שלה; לעו"ד אורבך; ולנווה.

208. עצם העובדה שעמוס ייחס בפרסומיו את ההתנהלות הלא תקינה למדינה ולרט"ג מעידה על כך שלא הייתה לעמוס כוונה לפגוע בנווה אישית, אלא שהיה בפרסומיו כדי להביע דעה על התנהלות המדינה, ובתוכה על התפקיד הציבורי שהעניקה לנווה (שמירה על הדגים בחוותו).

209. עוד יש להעיר כי יש משקל לעובדה שמכל הגורמים שיכול היה נווה לתבוע הוא תבע רק את עמוס וסיגל, וזאת מתוך מה שלא הוסתר כ"מהלך טקטי". עמוס וסיגל, כך התרשמתי, הם "חוליה חלשה" יחסית, הנאלצת לממן הגנה מכיסה הפרטי, וזאת אחר שכבר "ספגה מכה אחר מכה" בפרקים הקודמים של הפרשה, הן מהחרמת הדגים, הן מתוצאותיה המשפטיות והן מהשלכותיה האישיות-בריאותיות.

210. מהלך נוסף, שגם הוא נראה "טקטי" הוא הגשתה של התביעה על ידי נווה עצמו, אף שגם עו"ד אורבך, שעל פי הראיות היה גורם דומיננטי שנתפס על ידי עמוס וסיגל כמאיים, ודברי הלשון הרע, לרבות בכתבת הטלוויזיה, הופנו גם כלפיו.

211. מעצם העובדה ש"המהלך הטקטי" של תביעת עמוס וסיגל לבדם בודד את השניים מהאחראים בגופי העיתונות והשידור השונים על פרסום הכתבות בעניינו של נווה, נובע בהכרח שקשה עד מאוד לתלות אחריות לפרסום בכתבות השונות, לרבות הכתבה המשודרת בערוץ 13, דווקא על עמוס וסיגל. לא עמוס וסיגל קבעו את הניסוח, לא הם היו המפיקים, העורכים והמשדרים, ולא להם האחריות על מה ששודר או פרסם כשלעצמו, מעבר למידע שפרסמו ומסרו ישירות.

212. "מהלכים טקטיים" כשלעצמם אינם פסולים בהכרח, אולם כשהם נועדים לבדוד את הנתבעים מנתבעים "חזקים" ובעלי אמצעים, וכאשר הם מציגים את התובע באור של פגוע, חסר אוניס ותמים יותר מאשר הוא באמת – יש להביא גם זאת בחשבון. אכן הבאתי.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

213. לא ניתן להתעלם גם מתוצאות הפרשה: דגי הטריגון, שנטען כי שוויים הכספי רב, הוחרמו מעמוס וסיגל; הם הועברו למשמורת אצל נווה, שכבר הערתי את שהערתי לגבי קשריו לסחר בדגי טריגון; לבסוף מתו דגים אלה, כולם או רובם, תחת משמורתו של נווה, כשגם בעניין זה מתברר למפרע שהאחזקה לא הייתה מיטבית והדיווח לא הועבר במועד; עמוס נקלע למשבר בריאותי, והוא וסיגל נכנסו לתחושת רדיפה ומצוקה.

כעת, אם לא די בכל האמור, מוצאים עצמם עמוס וסיגל בעמדת נתבעים על ידי נווה.

214. בסופו של דבר, על עיקר הפרסומים מצאתי שחלות הגנות חוק איסור לשון הרע, וראוי לאזן בין הוצאות דחייתן של מרבית הטענות, לבין החלק המועט יחסית שספק חרג מן ההגנות.

215. בשים לב לתמונה הכוללת, פסיקת פיצוי כספי כנגד עמוס וסיגל עלולה להביא לתחושה שהשניים "גם אכלו את הדגים המסריחים וגם גורשו מהעיר".

הסעדים

דחיית הסעד הכספי

216. בהמשך לאמור לעיל, מצאתי כי במכלול, הראוי הוא לדחות את הסעד הכספי כליל, אולם זאת תוך הימנעות מפסיקת הוצאות לטובתם של עמוס וסיגל, כאיזון, הן ללשונם הבוטה, הן לעובדה שחלק מטענותיהם לא הוכח כטענות אמת, הן לכך שחלק, שולי יחסית, מן הפרסומים חרג במידת מה גם מגבולות ההגנות.

סעד של "תיקון או הכחשה"

217. סעיף 9(א) לחוק איסור לשון הרע קובע:

נוסף לכל עונש וסעד אחר רשאי בית המשפט, במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע, לצוות...

(2) על פרסום תיקון או הכחשה של דבר המהווה לשון הרע או על פרסום פסק הדין, כולו או מקצתו; הפרסום ייעשה על חשבון הנאשם או הנתבע, במקום, במידה ובדרך שיקבע בית המשפט.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 21-09-44554 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

218. באחד המקרים כתב בית המשפט העליון בהקשר של סעד זה: "ראוי הוא הסעד של פרסום תיקון השולל את תוצאותיה של לשון הרע, שכן יש בו כדי ליתן תרופה (ולו חלקית) ללשון הרע בלא לפגוע בחופש הביטוי" (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, נה(5) 510 (2001)).

בית המשפט אינו יכול לצוות על "התנצלות"

219. המקובל כיום בפסיקה הוא להימנע ממתן סעד של חיוב בהתנצלות (ת"א (שלום ת"א) 10-03-32235 ארגון המורים בבתי הספר העל יסודיים, בסמינרים ובמכללות נ' עיתון ישראל היום (06.02.2011)). זאת, בעיקר מתוך תפיסה שהמחוקק בחר בכוונת מכוון, כעולה מדברי ההסבר לחוק, שלא לכלול בסעדים סעד של "התנצלות" שיש בו כדי לחייב מפרסם בהבעת חרטה מקום שבו אינו חש חרטה. די בכך כדי לדחות את דרישת נוה להתנצלות.

הפסיקה הסתייגה מ"תיקון או הכחשה" של דעות; ניתן לצוות על "תיקון או הכחשה" הנוגע לעובדות שגויות

220. גם באשר לסעד של פרסום "תיקון" גרידא, לפחות בכל הנוגע לפרסום עיתונאי שיש בו רכיב דומיננטי של "הבעת דעה", מצא בית המשפט לקבוע כי "חובה לפרסם תיקון שאינו לרוחו של המפרסם כמוה כאמירה כי אסור לו למפרסם אף לחשוב את שחשב" (ע"א 751/10 בפרשת דיין אורבך, פסקה 130 לחוות דעתו של כב' השופט ריבלין (2012)). דומה שאף שפרשת דיין אורבך נסובה סביב תוכנית ששמה "עובדה" – הדגש בהסתייגות זו של בית המשפט הוא דווקא מתיקון מה שהוא בגדר "דעה".

221. אלא שנראה כי אין לשלול את סמכותו של בית המשפט, הקבועה בחוק עצמו, לחייב מפרסם לשון הרע לפרסם תיקון לפרסומים שמוקדם בעובדה, ולא בהבעת דעה גרידא.

פסיקת סעד של "תיקון או הכחשה" במקום שלא נפסק סעד כספי: הספק, ההכרעה ונימוקה

222. האם על פי ההסדר החקיקתי הקבוע בחוק איסור לשון הרע מוסמך בית המשפט להורות על פרסום תיקון במקום שבו לא הורה על כל סעד אחר?

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

223. לכאורה, לשון החוק, הקובעת כי צו תיקון או הכחשה יינתן רק "נוסף לכל עונש וסעד אחר", מעוררת קושי בנוגע למעמדו של סעד תיקון כסעד עצמאי. מנגד, כפי שמעיר המלומד אלעד פלד, "אפשר לפרש את המילה 'נוסף' כמתייחסת לסעדים שבית המשפט יכול לפסוק באופן עקרוני, ולא לסעדים שהוא פוסק במקרה הקונקרטי" (אלעד פלד "אופייה הראוי של ההגנה על פרסומי לשון הרע שגויים בכלי התקשורת: בעקבות ע"א 751/10 פלוני נ' דיין אורבך" **משפטים על אתר** ה' 23, 37, עמ' 48 ה"ש 87 (תשע"ג)).

224. פלד עצמו מצדד בפרשנות המעודדת מתן צווים המחייבים בפרסום תיקון, אף במקום שבו מדובר בפרסום מוטעה החוסה תחת הגנה לפי חוק איסור לשון הרע, כגון הגנת תום הלב ("הפרסום המטהר עשוי "לשקם בדיעבד את שמו הטוב של תובע שהושמץ, ובכך להשיב את מצבו לקדמותו" (אלעד פלד **צווי עשה בדיני לשון הרע** 199-2012)).

225. הואיל ובפסיקת בית המשפט העליון בפרשת **דיין אורבך**, הן בהליך הערעור הן בדיון הנוסף, נותרה שאלה זו בלא הכרעה (ראה פסקה 13 לחוות דעתו של כבוד השופט עמית בדנ"א 2121/12 **פלוני נ' דיין אורבך**, סז(1) 667 (2014), ובה שיקולים שלכאן ולכאן); והואיל והזמן שחלף מאז פרשת **דיין אורבך** מצדיק מחשבות נוספות – מצאתי לעצמי בקעה להתגדר בה בעניין זה.

226. אעיר כי פרשת **דיין אורבך** תחילתה בפרסום עיתונאי משנת 2004, לפני עשרים שנה בדיוק – שנות יובל במונחים של פיתוחים טכנולוגיים. בשנת 2004 היו הרשתות החברתיות בגדר רעיון בלבד, חברת פייסבוק רק הוקמה באותה השנה. חברת "ואטסאפ" טרם הוקמה, ו"קבוצות הוואטסאפ" לא היו אפילו בגדר רעיון (פסקי הדין של בית המשפט העליון בפרשת **דיין אורבך** פורסמו אומנם רק בשנת 2012, אולם גם מאז עשתה ההתפתחות הטכנולוגית כברת דרך גדולה – "קבוצות הוואטסאפ" ו"צילומי המסך" לא היו אז בשימוש רווח עדיין, כמו גם חלק משמעותי מהרשתות החברתיות, שטרם נוצרו).

227. בזמן שנקף מאז, הטכנולוגיה התפתחה, ועימה השתנה במידה רבה אופיים של פרסומי הלשון הרע הרווחים, והאפשרויות לתיקונם. שינויי הזמן והעת הביאו לכך שכיום, והדברים הם בבחינת ידיעה שיפוטית, רוב תביעות הלשון הרע מוגשות לא על פרסומים עיתונאיים, אלא על פרסומי הודעות בקבוצות טלפון סולארי וברשתות חברתיות.

(אפנה לקביעת בית המשפט העליון ברע"א 1688/18 **סרנה נ' נתניהו** (15.04.2018), ולפיה, אף כי עקרונות דיני לשון הרע לא השתנו, הרי שההתפתחות הטכנולוגית עשויה לטמון בחובה גם סוגיות חדשות והתפתחויות בדיני לשון הרע).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

228. שני שינויים בולטים הביאה עימה הטכנולוגיה: האחד – כל משתמש הוא "עיתונאי קטן שלי", לטוב ולמוטב; והשני – בידי כל "עיתונאי קטן" גם כלי התיקון, באותה הפלטפורמה, באופן אפקטיבי ומיידי, ובלא עלות.

229. הזמינות הטכנולוגית של היום מאפשרת פרסום דברי לשון הרע בתפוצה עצומה ובנקל, ו"במקום שכיכר השוק תוצף באלף פרחים של חופש הביטוי, עלול דווקא הניחוח הכבד של מי השופכין שעלו על גדותיהם להשתלט על השיח" (כלשון הש' עמית בסעיף 4 לפסק דינו בעניין סרנה).

230. ויותר מכך: בניגוד למה שהיה נכון עד לפני זמן לא רב, שאז עיתון האתמול הוחלף בעיתון המחר ונשכח (אלמלא נושא תיק זה הייתי כותב "ומשמש לעטיפת דגים"), ותוכנית הטלוויזיה של אתמול הייתה נדחקת מן הזיכרון אחר תוכנית המחר – היום "הרשת זוכרת הכול", או כמעט הכול. כל חיפוש אקראי, בכל עת, מעלה תוצאות עבר. כיכר השוק אינה מתנקה מעצמה.

231. על רקע זה, יש טעם לשקול בעין יפה פסיקת סעד של "תיקון", שכשמו, יתקן את הנזק מעצם הפרסום השקרי במרחבי המרשתת.

(גישה ברוח זו עולה מפסק דינו של בית המשפט המחוזי בע"א (מחוזי י-ם) 3386-10-19 שרת התרבות והספורט ח"כ מירי רגב נ' ערוץ 10 החדש בע"מ (02.08.2020). עם זאת, באותה פרשה מצא לבסוף בית המשפט שלא לחייב בפרסום תיקון, וממילא הכרעתו הסופית שונתה ברע"א 6557/20 (13.03.2024), בלא קשר לנדון בענייננו).

232. טעם נוסף לחיוב בתיקון גם במקום שבו לא נפסק פיצוי ניתן למצוא בבחינת חוק איסור לשון הרע מנקודת הראות של המשפט העברי, ברוח חוק יסודות המשפט, התש"ס-1980.

233. רבות נכתב על האיזון העדין המתקיים בדיני לשון הרע בין חירויות היסוד; בין זכות האדם לכבוד ולשם טוב, לבין חופש הדיבור (ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3) 840, 855 (1989) ופסיקה רבה בעקבותיו), כך שהגנת יתר על זכות וחירות אחת עלולה לפגוע בחברתה. לא תמיד הדבר נכון בהכרח, ולא אחת פסיעה בכיוון תכליתו של החוק משרתת את שתי זכויות היסוד הנוגדות לכאורה (ראה: נועם סולברג "זכות האדם לשם טוב, חופש הביטוי ולשון הרע לתועלת", פרשת השבוע 29, בהעלותך (התשס"א)).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

234. כעולה כבר משלבי הצעתו (הצעת חוק לשון הרע, התשכ"ב-1962, הצעות חוק 504 (התשכ"ב) 142) בולט חוק לשון הרע בזיקתו למשפט העברי. דברי ההסבר להצעה אף הפנו לפסוקי משורר התהילים (ל"ד יג-טו) "מי קָאִישׁ הֶחֱפֵץ חַיִּים אֶהָב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב, נֶצַח לְשׁוֹנֵד מֵרַע וּשְׂפֹתַיִךְ מִדְּבַר מִרְמָה, סוּר מֵרַע וְעֲשֵׂה טוֹב בְּקִשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפֶהוּ".

235. במקורות ההלכה, דבר לשון הרע שגם אין בו אמת, נכלל בגדר "הוצאת שם רע", ונוקפת חומרה יתרה ("ועווננו גדול הרבה יותר" כלשון ר' ישראל מאיר הכהן מראדין בספרו **חפץ חיים**, הלכות לשון הרע, א, א).

236. על רקע זה, נראה כי נכונה מדיניות המעודדת את השבת הלשון מרע והשפתיים מדבר מרמה בדרך של תיקון בלא פיצוי, דבר שיהיה בו גם כדי לצמצם בפגיעה שלא לצורך בכבודו של אדם, וגם כדי לעודד ביטוי חופשי בגבולות הראויים (וראו בכיוון זה: נועם סולברג, "על לשון הרע, לשון טובה, ופיצויים, הכסף לא יענה את הכול", **פרשת השבוע** 70, תזריע-מצורע, (התשס"ב)).

237. אעיר כי ניתן היה "לעקוף" את השאלה אם ניתן לפסוק תיקון בלא פיצוי בדרך של פסיקת פיצוי כספי סמלי יחד עם החיוב בתיקון. בענייננו, כפי שהבהרתי לעיל, מן הבחינה העקרונית מצאתי שראוי לחייב בתיקון בלבד.

בפרשה הנדונה בתיק זה, אני מוצא כי ייקל לחייב בפרסום תיקון, ולו משום שהנתבעים עצמם היו מוכנים, בשלבים שונים של ההליך, אף לפרסם התנצלות מלאה ולא תיקון בלבד (ראו למשל הודעתם מיום 8.1.2024), ובלבד שהפרשה תישאר מאחוריהם.

238. נוכח כל האמור לעיל, הסעד שיינתן, והוא בלבד, הוא של צו לפרסום תיקון.

נוסח התיקון

239. להלן נוסח התיקון שעל עמוס וסיגל לפרסם:

הודעת הבהרה ותיקון

בפסק דין שניתן בבית משפט השלום בחדרה (ת"א 44554-09-21) דחה בית המשפט בקשה לחייב את הנתבעים, סיגל אחיטוב ועמוס חלפון, בפיצוי כספי בגין פרסומים שפרסמו נגד התובע נווה מלכי.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 44554-09-21 מלכי נ' חלפון ואח'

תיק חיצוני:

בהתייחס לעיקר הפרסומים, לרבות אלה שאמיתותם לא הוכחה, קבע בית המשפט כי עמוס וסיגל פרסמו אותם מתוך אמונה מלאה בנכונותם, ועל יסוד המידע שהיה בידיהם באותה שעה.

עם זאת, בית המשפט קבע כי האשמות חמורות שפרסמו עמוס וסיגל כנגד נווה, ובפרט האשמתם את נווה בקשר מושחת עם רשות הטבע והגנים; בפעולת נקמה בעמוס וסיגל מתוך מניע כספי; ובהמתת דגיהם של עמוס וסיגל בזדון ומתוך נקמה – אלה לא הוכחו כפרסומי אמת.

כתיקון לטענות בעניינים אלה, הורה בית המשפט לעמוס וסיגל לפרסם הבהרה זו.

240. עמוס וסיגל יפרסמו נוסח זה, ככתבו וכלשונו, בעמודי הפייסבוק שלהם, וכן בכל קבוצת ואטסאפ שפרסומיהם בה נכללו בכתב התביעה, אם הם עדיין חלק ממנה. מטבע הדברים רשאי נווה עצמו להעביר את הנוסח לכל גורם, ולצטטו בכל אתר.

241. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

עם מתן פסק הדין, ולאחר שהבאתי בחשבון את המשקעים שהביאו את שני הצדדים לקלקל את השורה, כמו גם את היקף החומר בתיק, אני מורה על ביטול ההוצאות לטובת אוצר המדינה שנפסקו בהחלטתי מיום 6.5.2024.

ניתן היום, ב' תמוז תשפ"ד, 08 יולי 2024, בהעדר הצדדים.

יניב הלר, שופט

